

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

L E G E

privind organizarea judiciară

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

TITLUL I

Dispoziții generale

CAPITOLUL I

Principiile organizării judiciare

Art. 1. – (1) Organizarea judiciară reprezintă ansamblul de principii și reguli care guvernează funcționarea instanțelor judecătorești și parchetelor în activitatea judiciară, în scopul garantării respectării Constituției României, republicată, și realizării drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei prin înfăptuirea justiției ca serviciu public.

(2) Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

(3) Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției și contribuie la buna organizare și administrare a justiției prin atribuțiile și competențele sale.

(4) Ministerul Public reprezintă în activitatea judiciară interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și

libertățile cetățenilor, exercitându-și atribuțiile prin procurori constituiți în parchete, în condițiile legii.

Art. 2. – (1) Justiția se înfăptuiește de către judecători în numele legii, este unică, imparțială și egală pentru toți.

(2) Justiția se realizează prin următoarele instanțe judecătorești:

- a) Înalta Curte de Casație și Justiție;
- b) curți de apel;
- c) tribunale;
- d) tribunale specializate;
- e) instanțe militare;
- f) judecătorii.

Art. 3. – Parchetele funcționează pe lângă instanțele de judecată, conduc și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare, în condițiile legii.

Art. 4. – Competența organelor judiciare și procedura judiciară sunt stabilite de lege.

Art. 5. – (1) Ministerul Justiției contribuie la buna organizare și administrare a justiției ca serviciu public și exercită atribuțiile de autoritate centrală în domeniul cooperării judiciare internaționale, în limita competențelor prevăzute de lege în sarcina sa.

(2) Ministrul justiției exercită autoritatea constituțională sub care își desfășoară activitatea procurorii, în limita competențelor prevăzute de lege în sarcina sa.

(3) Ministerul Justiției și Consiliul Superior al Magistraturii cooperează loial în exercitarea propriilor competențe referitoare la buna organizare și administrare a justiției ca serviciu public.

Art. 6. – Cooperarea instituțională între instanțele judecătorești și parchete, pe de o parte, precum și între instanțele judecătorești sau parchete și orice altă autoritate publică, pe de altă parte, precum și actele administrative extrajudiciare care îmbracă aceste forme de cooperare ori care sunt emise unilateral și care privesc sau afectează desfășurarea procedurilor judiciare, se realizează, respectiv se încheie și se emit cu respectarea garanțiilor procesuale și a drepturilor părților și ale subiecților procesuali.

Art. 7. – Existența și conținutul actelor prevăzute la art. 6, în care instanțele judecătorești și parchetele sunt părți, sunt informații de interes public la care accesul liber este garantat, prin derogare de la prevederile art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Accesul la justiție

Art. 8. – (1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime în exercitarea dreptului său la un proces echitabil.

(2) Accesul la justiție nu poate fi îngrădit.

Art. 9. – (1) Toate persoanele sunt egale în fața legii, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Justiția se realizează în mod egal pentru toți, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, avere, origine, stare de sănătate ori condiție socială sau de orice alte criterii discriminatorii.

Art. 10. – Configurația sălii de judecată trebuie să reflecte principiul egalității de arme în ceea ce privește așezarea judecătorului, procurorilor și avocaților.

Art. 11. – Asistența judiciară internațională se solicită sau se acordă în condițiile prevăzute de lege, de tratatele internaționale la care România este parte sau, după caz, pe bază de reciprocitate.

CAPITOLUL III

Dispoziții generale privind procedura judiciară

Art. 12. – (1) Toate persoanele au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, de către o instanță imparțială și independentă, constituită potrivit legii.

(2) Pe perioada decretării stării de asediu sau a stării de urgență, în condițiile art. 93 din Constituția României, republicată, activitatea judiciară se desfășoară în condițiile actelor normative care le instituie și guvernează.

Art. 13. – Activitatea de judecată se desfășoară cu respectarea principiilor distribuirii aleatorii a dosarelor și continuității, cu excepția situațiilor în care judecătorul nu poate participa la judecată din motive obiective.

Art. 14. – (1) Ședințele de judecată sunt publice, în afară de cazurile prevăzute de lege. Pronunțarea hotărârilor se face în ședință publică, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

(2) În cazurile și condițiile prevăzute de lege, procedurile desfășurate prin mijloace tehnice de comunicare la distanță sunt considerate publice.

Art. 15. – (1) Ședințele de judecată se înregistrează de către instanță prin mijloace tehnice video sau audio.

(2) În cursul ședinței de judecată, grefierul ia note cu privire la desfășurarea procesului. Părțile pot cere citirea notelor și vizarea lor de către președinte.

(3) După terminarea ședinței de judecată, participanții la proces primesc, la cerere, câte o copie de pe notele grefierului.

(4) Transcrierile susținerilor verbale din timpul procesului efectuate în mod automat prin intermediul tehnologiei informației, dacă o astfel de tehnologie a fost implementată la nivelul instanței, vor fi înmânate părților la cerere, prin grija grefei, în condițiile Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

(5) Dosarele cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești se întocmesc și se arhivează în format pe hârtie.

(6) Fără a aduce atingere dispozițiilor alin. (5), la nivelul instanțelor judecătorești se implementează, în condițiile stabilite prin regulament adoptat prin ordin comun al ministrului justiției și al președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, Dosarul Electronic Național, de natură să permită, cu respectarea legii, accesul părților, prin internet, la dosarul cauzei, comunicarea electronică a actelor de procedură, precum și posibilitatea depunerii, în aceeași modalitate, a unor acte la dosarul cauzei.

Art. 16. – (1) Procedura judiciară se desfășoară în limba română.

(2) Cetățenii români aparținând minorităților naționale au dreptul să se exprime în limba maternă, în fața instanțelor de judecată, în condițiile prezentei legi.

(3) În cazul în care una sau mai multe părți solicită să se exprime în limba maternă, instanța de judecată trebuie să asigure, în mod gratuit, folosirea unui interpret sau traducător autorizat.

(4) În situația în care toate părțile solicită sau sunt de acord să se exprime în limba maternă, instanța de judecată trebuie să asigure exercitarea acestui drept, precum și buna administrare a justiției, cu respectarea principiilor contradictorialității, oralității și publicității.

(5) Cererile și actele procedurale se întocmesc numai în limba română.

(6) Dezbaterile purtate de părți în limba maternă se înregistrează, consemnându-se în limba română, în condițiile art. 15 alin. (2). Obiecțiunile formulate de cei interesați cu privire la traduceri și consemnarea acestora se rezolvă de instanța de judecată până la încheierea dezbaterilor din acel dosar, consemnându-se în încheierea de ședință.

(7) Interpretul sau traducătorul va semna pe toate actele întocmite, pentru conformitate, atunci când acestea au fost redactate sau consemnarea s-a făcut în baza traducerii sale.

Art. 17. – Dreptul la apărare este garantat. În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie reprezentate sau, după caz, asistate de un apărător, ales sau numit din oficiu, potrivit legii.

Art. 18. – (1) Hotărârile judecătorești trebuie respectate și duse la îndeplinire în condițiile legii.

(2) Hotărârile judecătorești pot fi desființate sau modificate numai în căile de atac prevăzute de lege și exercitate conform dispozițiilor legale.

(3) Hotărârile judecătorești pot fi semnate și cu semnătură electronică calificată.

Art. 19. – (1) În cazul completului format din 2 judecători, dacă aceștia nu ajung la un acord asupra hotărârii ce urmează a se pronunța, procesul se judecă din nou în complet de divergență, în condițiile legii. Completul de divergență se constituie prin includerea, în completul de judecată, a judecătorului din planificarea de permanență.

(2) Judecătorul din planificarea de permanență asigură compunerea completului de judecată în caz de absență a titularului.

(3) În situația incidentelor procedurale care se referă la o parte din membrii completului de judecată, soluționarea acestora se va face de către un complet constituit prin includerea judecătorului sau a judecătorilor stabiliți prin planificarea de permanență.

TITLUL II

Instanțele judecătorești

CAPITOLUL I

Înalta Curte de Casație și Justiție

SECȚIUNEA 1

Organizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

Art. 20. – (1) În România funcționează o singură instanță supremă, denumită Înalta Curte de Casație și Justiție, cu personalitate juridică și cu sediul în capitala țării.

(2) Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.

(3) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție are calitatea de ordonator principal de credite, putând delega această calitate unuia dintre vicepreședinți.

(4) Cheltuielile necesare funcționării Înaltei Curți de Casație și Justiție se finanțează din bugetul de stat.

(5) Înalta Curte de Casație și Justiție cuprinde în structură Cancelaria, direcții, servicii și birouri, cu personalul stabilit prin statul de funcții.

Art. 21. – (1) Înalta Curte de Casație și Justiție se compune din: președinte, 2 vicepreședinți, 4 președinți de secții și judecători.

(2) Înalta Curte de Casație și Justiție este organizată în 4 secții - Secția I civilă, Secția a II-a civilă, Secția penală, Secția de contencios administrativ și fiscal și Secțiile Unite, cu competență proprie.

(3) În cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție funcționează Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și completurile de 5 judecători.

(4) La începutul fiecărui an, colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, la propunerea președintelui sau, în lipsa acestuia, a unuia dintre vicepreședinți, poate aproba ori, în cazurile prevăzute de lege, aprobă înființarea de completuri specializate în cadrul secțiilor Înaltei Curți de Casație și Justiție, în funcție de numărul și natura cauzelor, precum și de volumul de activitate al fiecărei secții.

(5) Înființarea și desființarea completurilor de judecată în cadrul secțiilor Înaltei Curți de Casație și Justiție, altele decât cele prevăzute la

alin. (4), se aprobă de Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, în condițiile legii.

(6) În mod excepțional, în situația existenței unui volum ridicat de activitate la nivelul unei secții a Înaltei Curți de Casație și Justiție care soluționează cauze în alte materii decât cea penală, pentru soluționarea acestora într-un termen optim și previzibil, colegiul de conducere, la propunerea președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, va putea dispune repartizarea temporară în cadrul acelei secții, pe durata unui an, a unor judecători de la alte secții decât cea penală, desemnați cu acordul acestora, iar în lipsa acordului, prin tragere la sorti.

(7) Președinții de secție convoacă judecătorii secției și supun dezbaterii acestora jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și alte probleme de interes general, în vederea luării măsurilor necesare pentru unificarea jurisprudenței și pentru buna desfășurare a activității secției, fără a aduce atingere principiilor independenței judecătorilor și al supunerii lor numai legii.

Art. 22. – (1) În cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție funcționează magistrați-asistenți, stabiliți prin statul de funcții.

(2) Magistrații-asistenți participă la ședințele de judecată ale Secțiilor Unite, ale Completului pentru soluționarea recursului în interesul legii, ale Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, ale Completului de 5 judecători și ale completurilor de judecată din cadrul secțiilor.

(3) Magistrații-asistenți care participă la ședințele de judecată ale Înaltei Curți de Casație și Justiție participă cu vot consultativ la deliberări, semnează minutele și redactează hotărâri, conform repartizării făcute de președinte pentru toți membrii completului de judecată.

(4) Prim-magistratul-asistent, magistrații-asistenți-șefi și magistrații-asistenți îndeplinesc și alte atribuții stabilite prin Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

SECȚIUNEA a 2-a

Competența Înaltei Curți de Casație și Justiție

Art. 23. – (1) Secția I civilă, Secția a II-a civilă și Secția de contencios administrativ și fiscal ale Înaltei Curți de Casație și Justiție judecă recursurile împotriva hotărârilor pronunțate de curțile de apel și a altor hotărâri, în cazurile prevăzute de lege, precum și recursurile

declarate împotriva hotărârilor nedefinitive sau a actelor judecătorești, de orice natură, care nu pot fi atacate pe nicio altă cale, iar cursul judecății a fost întrerupt în fața curților de apel.

(2) Hotărârea de respingere a cererii de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate, pronunțată de ultima instanță, este supusă căii de atac a recursului.

(3) Secția I civilă, Secția a II-a civilă și Secția de contencios administrativ și fiscal ale Înaltei Curți de Casație și Justiție judecă printr-un complet diferit al acestora recursul formulat împotriva hotărârilor pronunțate de aceste secții, prin care a fost respinsă cererea de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Art. 24. – (1) Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție judecă:

a) în primă instanță, procesele și cererile date prin lege în competența de primă instanță a Înaltei Curți de Casație și Justiție;

b) apelurile împotriva hotărârilor penale pronunțate în primă instanță de curțile de apel și de Curtea Militară de Apel;

c) contestațiile împotriva hotărârilor penale pronunțate în primă instanță de curțile de apel, de Curtea Militară de Apel și de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție;

d) apelurile declarate împotriva hotărârilor nedefinitive sau a actelor judecătorești, de orice natură, care nu pot fi atacate pe nicio altă cale, iar cursul judecății a fost întrerupt în fața curților de apel;

e) recursurile în casație împotriva hotărârilor definitive, în condițiile prevăzute de lege;

f) recursurile împotriva hotărârilor de respingere a cererii de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate pronunțate de curțile de apel;

g) sesizările în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei probleme de drept.

(2) Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, când judecă în ultimă instanță, judecă printr-un complet diferit al acesteia recursul formulat împotriva hotărârilor pronunțate de această secție prin care a fost respinsă cererea de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Art. 25. – Secțiile Înaltei Curți de Casație și Justiție, în raport cu competența fiecăreia, soluționează:

- a) cererile de strămutare, pentru motivele prevăzute în codurile de procedură;
- b) conflictele de competență, în cazurile prevăzute de lege;
- c) orice alte cereri prevăzute de lege.

Art. 26. – (1) Completurile de 5 judecători judecă apelurile împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, judecă recursurile în casație împotriva hotărârilor pronunțate în apel de completurile de 5 judecători după admiterea în principiu, soluționează contestațiile împotriva încheierilor pronunțate în cursul judecății în primă instanță de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, soluționează cauzele în materie disciplinară potrivit legii și alte cauze date în competența lor prin lege.

(2) Completurile de 5 judecători soluționează și recursurile împotriva hotărârilor de respingere a cererilor de sesizare a Curții Constituționale pronunțate de Secția penală, când judecă în primă instanță, sau de un alt complet de 5 judecători.

Art. 27. – Înalta Curte de Casație și Justiție se constituie în Secții Unite pentru:

- a) soluționarea, în condițiile prezentei legi, a sesizărilor privind schimbarea jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- b) sesizarea Curții Constituționale pentru controlul constituționalității legilor înainte de promulgare.

Art. 28. – Dacă o secție a Înaltei Curți de Casație și Justiție consideră că este necesar să revină asupra propriei jurisprudențe, întrerupe judecata și sesizează Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, care judecă cu citarea părților din dosarul a cărui judecată a fost întreruptă. După ce Secțiile Unite s-au pronunțat asupra sesizării privind schimbarea jurisprudenței, judecata continuă.

Art. 29. – (1) La sfârșitul fiecărui an sau ori de câte ori este necesar, Înalta Curte de Casație și Justiție, în Secții Unite, stabilește cazurile în care este necesară îmbunătățirea legislației și le comunică ministrului justiției, precum și celor două Camere ale Parlamentului.

(2) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție poate încuviința ca judecătorii să se informeze la sediul instanțelor asupra aspectelor privind aplicarea corectă și unitară a legii, făcând cunoscută

jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, și să constate situații care justifică propuneri de îmbunătățire a legislației.

SECȚIUNEA a 3-a
Conducerea Înaltei Curți de Casație și Justiție

Art. 30. – (1) Conducerea Înaltei Curți de Casație și Justiție se exercită de președinte, 2 vicepreședinți și colegiul de conducere. Colegiul de conducere hotărăște cu privire la problemele generale de conducere ale instanței stabilite de lege în competența acestuia.

(2) Președintele reprezintă Înalta Curte de Casație și Justiție în relațiile interne și internaționale.

(3) Președintele, vicepreședinții, președinții de secții și 4 judecători, câte unul de la fiecare secție, aleși pe o perioadă de 3 ani în adunarea generală a judecătorilor, constituie colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Când se dezbate probleme economico-financiare și administrative, la ședințele colegiului de conducere participă managerul economic al Înaltei Curți de Casație și Justiție, care are vot consultativ.

(4) În caz de vacantare a unui loc de membru ales al colegiului de conducere se vor organiza alegeri pentru desemnarea unui nou membru, în termen de cel mult 30 de zile de la vacantare.

(5) În cazul în care colegiul de conducere nu se poate constitui cu numărul legal de membri din motive obiective, până la constituirea colegiului de conducere potrivit alin. (3) sau (4), activitatea acestuia se desfășoară prin participarea la ședințele sale, cu drept de vot, a judecătorului cu cea mai mare vechime în funcția de judecător din cadrul secției.

Art. 31. – (1) Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție are următoarele atribuții:

a) aprobă Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă, precum și statele de funcții și de personal ale Înaltei Curți de Casație și Justiție;

b) aprobă înființarea completurilor de judecată, compunerea acestora și listele de permanență corespunzătoare, după cum urmează: la propunerea președintelui sau, în lipsa acestuia, a unuia dintre vicepreședinți, pentru completurile de 5 judecători; la propunerea președintelui sau, în lipsa acestuia, a unuia dintre vicepreședinți, pentru

completurile specializate; la propunerea președinților de secție, pentru celelalte completuri de judecată din cadrul secțiilor;

c) organizează și supraveghează rezolvarea petițiilor, în condițiile legii;

d) propune proiectul de buget al Înaltei Curți de Casație și Justiție;

e) exercită alte atribuții prevăzute de lege sau de Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(2) Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție este prezidat de către președinte, iar în lipsa acestuia, de către un vicepreședinte desemnat de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție se întrunește trimestrial sau ori de câte ori este necesar, la convocarea președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar în lipsa acestuia a unuia dintre vicepreședinți, sau la solicitarea a cel puțin 3 dintre membrii săi.

(4) Ședințele Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție se desfășoară în prezența a cel puțin 7 dintre membrii săi. Hotărârile Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție se adoptă cu votul majorității membrilor săi. Votul președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție este decisiv în caz de paritate de voturi.

(5) Ședințele Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție pot fi ținute în sistem de videoconferință, prin mijloace electronice de comunicare directă la distanță, sau, după caz, în format mixt, cu participare fizică și prin videoconferință.

(6) Membrii aleși în colegiul de conducere pot fi revocați de adunarea generală în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor prevăzute de lege.

Art. 32. – (1) Adunarea generală a judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție este compusă din toți judecătorii în funcție ai Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(2) Adunarea generală a judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție se întrunește pentru:

a) aprobarea raportului anual de activitate, care se dă publicității;

b) aprobarea proiectului de buget al Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu avizul consultativ al Ministerului Finanțelor;

c) alegerea și revocarea membrilor aleși ai colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție;

- d) alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii;
- e) consultarea judecătorilor cu privire la măsurile necesare pentru buna desfășurare a activității Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- f) îndeplinirea altor atribuții prevăzute de lege sau regulamente.

Art. 33. – (1) Adunarea generală a judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție este legal constituită în prezența majorității judecătorilor în funcție.

(2) Hotărârile adunării generale se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.

(3) Adunarea generală a judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție se convoacă de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, din proprie inițiativă sau la cererea a cel puțin unei treimi din numărul judecătorilor în funcție.

SECȚIUNEA a 4-a **Completurile de judecată**

Art. 34. – (1) Repartizarea cauzelor pe completuri de judecată se face în mod aleatoriu, în sistem informatizat.

(2) În cazul desființării unui complet de judecată din motive obiective, repartizarea cauzelor pe completuri de judecată se face în mod aleatoriu către completurile de judecată competente, în ordinea numerotării acestora.

(3) Schimbarea membrilor completurilor de judecată se face în mod excepțional, pe baza criteriilor obiective stabilite de Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(4) În materie penală, completurile de judecată se compun după cum urmează:

- a) în cauzele date, potrivit legii, în competența de primă instanță a Înaltei Curți de Casație și Justiție, completul de judecată este format din 3 judecători;

- b) pentru contestațiile împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorii de drepturi și libertăți și judecătorii de cameră preliminară de la curțile de apel și Curtea Militară de Apel, completul de judecată este format din 2 judecători;

c) pentru apelurile împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de curțile de apel și de Curtea Militară de Apel, completul de judecată este format din 3 judecători;

d) pentru contestațiile împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorii de drepturi și libertăți și judecătorii de cameră preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție, completul de judecată este format din 2 judecători;

e) pentru contestațiile împotriva încheierilor pronunțate în cursul judecății în primă instanță de curțile de apel și Curtea Militară de Apel, completul de judecată este format din 3 judecători;

f) pentru contestațiile prevăzute la art. 250¹ alin. (1) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, împotriva încheierilor pronunțate în cursul judecății în apel de curțile de apel și Curtea Militară de Apel, precum și pentru contestațiile prevăzute la art. 250¹ alin. (4) din Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, împotriva deciziilor pronunțate în apel de curțile de apel și de Curtea Militară de Apel, completul de judecată este format din 3 judecători;

g) pentru judecarea recursurilor în casație împotriva deciziilor pronunțate în apel de curțile de apel și de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, după admiterea în principiu, completul de judecată este format din 3 judecători;

h) pentru recursurile împotriva încheierilor prin care curțile de apel și Curtea Militară de Apel resping cererile de sesizare a Curții Constituționale, completul de judecată este format din 3 judecători.

(5) În celelalte materii, completurile de judecată se compun din 3 judecători ai aceleiași secții, dacă prin lege nu se prevede altfel.

(6) Dacă numărul de judecători necesar formării completului de judecată nu se poate asigura, acesta se constituie cu judecători de la celelalte secții, numiți, prin tragere la sorți, de către președintele sau unul dintre cei doi vicepreședinți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție, desemnat de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Art. 35. – Procedura de judecată în cameră preliminară se desfășoară de un judecător din completul prevăzut la art. 34 alin. (4) lit. a).

Art. 36. – (1) Pentru fiecare an, la propunerea președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție sau, în lipsa acestuia, a unuia dintre vicepreședinți, colegiul de conducere aprobă numărul și compunerea

completurilor de 5 judecători, precum și lista de permanență corespunzătoare fiecărui complet.

(2) În materie penală, completurile de 5 judecători sunt formate din judecători din cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) În alte materii decât cea penală, completurile de 5 judecători sunt formate din judecători specializați, în funcție de natura cauzelor.

(4) Judecătorii care fac parte din completurile de 5 judecători sunt desemnați, prin tragere la sorți, în ședință publică, de președintele sau, în lipsa acestuia, de unul dintre cei doi vicepreședinți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție, desemnat de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție. Schimbarea membrilor completurilor de 5 judecători și înlocuirea acestora cu judecătorii din planificarea de permanență se face în mod excepțional, în cazurile de incompatibilitate sau de absență a judecătorului. În cazul eliberării din funcție a unui judecător care face parte din completul de 5 judecători, președintele sau, în lipsa acestuia, unul dintre vicepreședinții Înaltei Curți de Casație și Justiție desemnează, prin tragere la sorți, în ședință publică, un judecător dintre cei aflați pe listele de permanență, care va deveni membru titular al completului.

(5) Pentru fiecare complet de 5 judecători se constituie câte o listă de permanență. Ordinea înscrierii judecătorilor în lista de permanență corespunzătoare fiecărui complet se stabilește prin tragere la sorți, în ședință publică prevăzută la alin. (4).

(6) Tragerea la sorți se realizează în condițiile stabilite de Regulamentul de organizarea și funcționare administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(7) Completul de 5 judecători este prezidat de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, de unul dintre cei 2 vicepreședinți sau de președinții de secție atunci când aceștia fac parte din complet, desemnați potrivit alin. (4). În cazul în care niciunul dintre aceștia nu a fost desemnat să facă parte din completurile de 5 judecători, completul este prezidat, prin rotație, de fiecare judecător, în ordinea vechimii în funcția de judecător a acestora.

(8) Cauzele care intră în competența completurilor de 5 judecători sunt repartizate aleatoriu în sistem informatizat.

(9) Completurilor de 5 judecători le sunt repartizate toate cauzele înregistrate la aceste formațiuni de judecată în anul calendaristic pentru care au fost desemnate.

(10) Cauzele repartizate completurilor de 5 judecători și nesoluționate până la data desemnării, potrivit dispozițiilor prezentului articol, a noilor completuri, rămân a fi judecate de completurile inițial învestite.

Art. 37. – (1) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție sau, în lipsa acestuia, unul dintre vicepreședinți prezidează Secțiile Unite, Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, precum și Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Completul de 5 judecători și orice complet în cadrul secțiilor, când participă la judecată.

(2) Președinții de secții pot prezida orice complet de judecată din cadrul secției, iar ceilalți judecători prezidează prin rotație.

Art. 38. – În cazul în care Înalta Curte de Casație și Justiție judecă în Secții Unite, la judecată trebuie să ia parte cel puțin două treimi din numărul judecătorilor în funcție. Decizia poate fi luată numai cu majoritatea voturilor celor prezenți.

CAPITOLUL II

Curțile de apel, tribunalele, tribunalele specializate și judecătoriile

SECȚIUNEA 1

Organizarea curților de apel, a tribunalelor, a tribunalelor specializate și a judecătorilor

Art. 39. – (1) Curțile de apel sunt instanțe cu personalitate juridică, în circumscripția cărora funcționează mai multe tribunale și tribunale specializate, potrivit anexei nr. 1.

(2) În cadrul curților de apel funcționează, în raport cu complexitatea și numărul cauzelor, secții sau, după caz, completuri specializate pentru cauze civile, cauze penale, cauze cu minori și de familie, cauze de contencios administrativ și fiscal, cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, cauze civile izvorând din exploatarea unei întreprinderi, insolvență, concurență neloială sau pentru alte materii, precum și completuri specializate pentru cauze maritime și fluviale.

Art. 40. – (1) Tribunalele sunt instanțe cu personalitate juridică, organizate la nivelul fiecărui județ și al municipiului București, potrivit anexei nr. 1, și au, de regulă, sediul în municipiul reședință de județ.

(2) În circumscripția fiecărui tribunal sunt cuprinse toate judecătoriile din județ sau, după caz, din municipiul București.

(3) În cadrul tribunalelor funcționează, în raport cu complexitatea și numărul cauzelor, secții sau, după caz, completuri specializate pentru cauze civile, cauze penale, cauze cu minori și de familie, cauze de contencios administrativ și fiscal, cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, cauze civile izvorând din exploatarea unei întreprinderi, insolvență, concurență neloială sau pentru alte materii, precum și completuri specializate pentru cauze maritime și fluviale.

Art. 41. – (1) În domeniile prevăzute de art. 40 alin. (3), atunci când interesul general al societății și volumul de activitate privind cauzele specializate justifică aceasta, se pot înființa tribunale specializate.

(2) Tribunalele specializate sunt instanțe fără personalitate juridică, care pot funcționa la nivelul județelor și al municipiului București și au, de regulă, sediul în municipiul reședință de județ.

(3) Tribunalele specializate preiau cauzele de competența tribunalului în domeniile în care funcționează.

(4) Cauzele aflate în curs de judecată la data începerii funcționării tribunalelor specializate, potrivit art. 154, se vor trimite acestora, pe cale administrativă, din oficiu, spre soluționare. Tribunalul specializat este competent și în caz de trimitere spre rejudecare.

Art. 42. – (1) Judecătoriile sunt instanțe fără personalitate juridică, organizate în județe și în sectoarele municipiului București, potrivit anexei nr. 1.

(2) Localitățile care fac parte din circumscripțiile judecătoriilor din fiecare județ se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului justiției, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 43. – (1) În raport cu natura și numărul cauzelor, în cadrul judecătoriilor se pot înființa secții sau completuri specializate.

(2) În cadrul judecătoriilor se vor organiza secții sau completuri specializate pentru minori și familie.

Art. 44. – (1) Completurile și secțiile specializate pentru minori și familie, precum și tribunalele specializate pentru minori și familie judecă atât infracțiunile săvârșite de minori, cât și infracțiunile săvârșite asupra minorilor.

(2) Când în aceeași cauză sunt mai mulți inculpați, unii minori și alții majori, și nu este posibilă disjungerea, competența aparține tribunalului specializat pentru minori și familie.

(3) Dispozițiile Legii nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

Art. 45. – (1) Secțiile curților de apel și ale instanțelor din circumscripția acestora se înființează, la propunerea colegiului de conducere al fiecărei instanțe, prin hotărâre a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Completurile specializate și celelalte completuri ale secțiilor curților de apel și ale instanțelor din circumscripția acestora se înființează de președintele instanței, la propunerea colegiului de conducere al fiecărei instanțe.

(3) Componenta secțiilor și completurilor specializate se stabilește de colegiul de conducere al instanței, în raport cu volumul de activitate, ținându-se seama de specializarea judecătorului.

(4) În mod excepțional, în situația în care în cadrul unei secții nu se poate constitui un complet de judecată, colegiul de conducere al instanței poate dispune participarea unor judecători de la alte secții.

(5) Dispozițiile art. 21 alin. (6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(6) În lipsa președintelui, atribuția prevăzută la alin. (2) poate fi îndeplinită și de vicepreședintele instanței sau, după caz, de unul dintre vicepreședinții instanței desemnat de președinte să îl înlocuiască, pe baza unei delegări exprese a acestuia în acest sens.

Art. 46. – În raport cu volumul de activitate, cu natura și complexitatea cauzelor deduse judecății, pentru curțile de apel, tribunale și judecătoria se pot înființa sedii secundare cu activitate permanentă în alte localități din județ sau în municipiul București.

Art. 47. – În cauzele maritime și fluviale, circumscripțiile tribunalelor Constanța și Galați sunt următoarele:

- a) Tribunalul Constanța: județele Constanța și Tulcea, marea teritorială, Dunărea până la mila marină 64 inclusiv;
- b) Tribunalul Galați: celelalte județe, Dunărea de la mila marină 64 în amonte până la km 1.075.

SECȚIUNEA a 2-a
Conducerea instanțelor judecătorești

Art. 48. – (1) Fiecare instanță judecătorească este condusă de un președinte care exercită atribuțiile manageriale în scopul organizării eficiente a activității acesteia.

(2) Președinții curților de apel și ai tribunalelor exercită, de asemenea, atribuții de coordonare și control ale administrării instanței unde funcționează, precum și ale instanțelor din circumscripție.

(3) Președinții judecătoriilor și ai tribunalelor specializate exercită și atribuții de administrare a instanței.

Art. 49. – (1) Președinții curților de apel au calitatea de ordonator secundar de credite, iar președinții tribunalelor au calitatea de ordonator terțiar de credite.

(2) Pentru instanțele militare, conducătorul Direcției instanțelor militare din cadrul Ministerului Apărării Naționale este ordonator terțiar de credite.

Art. 50. – (1) În funcție de volumul de activitate și de complexitatea cauzelor, la curțile de apel, tribunale, tribunale specializate, judecătoriile care își au sediul în reședințele de județ, precum și la judecătoriile din municipiul București, președintele poate fi ajutat de 1 – 2 vicepreședinți, iar la celelalte judecătorii, președintele poate fi ajutat de un vicepreședinte.

(2) La Curtea de Apel București și la Tribunalul București, președintele poate fi ajutat de 1 – 3 vicepreședinți.

Art. 51. – (1) Președinții și vicepreședinții instanțelor judecătorești iau măsuri pentru organizarea și buna funcționare a instanțelor pe care le conduc și, după caz, a instanțelor din circumscripțiile acestora, asigură și verifică respectarea obligațiilor statutare și a regulamentelor de către judecători și personalul auxiliar de specialitate.

(2) Verificările efectuate personal de președinți sau vicepreședinți ori prin judecători anume desemnați trebuie să respecte principiile independenței judecătorilor și supunerii lor numai legii, precum și autoritatea de lucru judecat.

(3) Atribuțiile date prin lege sau prin regulament în competența președinților sau a vicepreședinților de instanțe nu pot fi delegate colegiilor de conducere.

(4) Vicepreședintele instanței sau, după caz, unul dintre vicepreședinții instanței desemnat de președinte să îl înlocuiască, exercită în lipsa președintelui atribuțiile prevăzute de lege și de regulamente în sarcina acestuia.

Art. 52. – Președinții instanțelor desemnează judecătorii care urmează să îndeplinească, potrivit legii, și alte atribuții decât cele privind activitatea de judecată.

Art. 53. – Secțiile instanțelor judecătorești sunt conduse de câte un președinte de secție.

Art. 54. – (1) În cadrul fiecărei instanțe judecătorești funcționează un colegiu de conducere, care hotărăște cu privire la problemele generale de conducere ale instanței și îndeplinește atribuțiile prevăzute la art. 45.

(2) Colegiile de conducere au următoarea componență:

a) la curțile de apel și tribunale: președintele, vicepreședintele sau vicepreședinții, după caz, președinții de secție și 2 judecători, aleși pe o perioadă de 3 ani în adunarea generală a judecătorilor;

b) la tribunale specializate și judecătorii: președintele, vicepreședintele sau vicepreședinții, după caz, președinții de secție, după caz, și 2 judecători, aleși pe o perioadă de 3 ani în adunarea generală a judecătorilor.

(3) În cazul în care, la judecătorii și tribunale specializate, numărul judecătorilor este de 5 sau mai mic, atribuțiile colegiului de conducere se exercită de președinte.

(4) Dispozițiile alin. (3) se aplică în mod corespunzător și în situațiile în care, din motive obiective, colegiul de conducere nu se poate constitui.

(5) Hotărârile colegiului de conducere se adoptă cu votul majorității membrilor săi. Votul președintelui instanței este decisiv în caz de paritate de voturi.

(6) Colegiile de conducere se întrunesc trimestrial sau ori de câte ori este necesar, la convocarea președintelui instanței sau a cel puțin unei treimi din numărul membrilor săi.

(7) La curțile de apel și tribunale, când colegiul de conducere dezbate probleme economico-financiare sau administrative, la ședințele acestuia participă și managerul economic al instanței, cu vot consultativ.

(8) În funcție de problemele supuse dezbaterii, la ședințele colegiilor de conducere ale curților de apel, ale tribunalelor și tribunalelor specializate pot fi invitați și judecători de la alte instanțe, care nu au drept de vot.

(9) Membrii aleși în colegiile de conducere pot fi revocați de adunările generale în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor prevăzute de lege.

(10) În caz de vacantare a unui loc de membru ales al colegiului de conducere se vor organiza alegeri pentru desemnarea unui nou membru, în termen de cel mult 30 de zile de la vacantare.

Art. 55. – (1) La instanțele judecătorești se organizează, anual sau ori de câte ori este necesar, adunări generale ale judecătorilor.

(2) Adunările generale ale judecătorilor se convoacă după cum urmează:

- a) adunarea generală a curții de apel și adunarea generală a judecătorilor din circumscripția acesteia – de președintele curții de apel;
- b) adunarea generală a tribunalului și adunarea generală a judecătorilor din circumscripția acestuia – de președintele tribunalului;
- c) adunarea generală a tribunalului specializat – de președintele acestuia;
- d) adunarea generală a judecătorilor – de președintele judecătoriei.

(3) Adunările generale ale judecătorilor se convoacă și la solicitarea unei treimi din numărul judecătorilor care fac parte din aceasta.

(4) Adunările generale ale judecătorilor se pot convoca și de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, de către Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii sau de către colegiul de conducere al instanței.

Art. 56. – (1) Adunările generale ale judecătorilor, prevăzute la art. 55 alin. (1), au următoarele atribuții:

- a) dezbate activitatea anuală desfășurată de instanțe;
- b) aleg, în condițiile legii, membrii Consiliului Superior al Magistraturii;
- c) dezbate probleme de drept;
- d) analizează proiecte de acte normative, la solicitarea ministrului justiției sau a Consiliului Superior al Magistraturii;

e) formulează puncte de vedere la solicitarea Plenului sau, după caz, a secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii;

f) aleg și revocă membrii colegiilor de conducere;

g) îndeplinesc alte atribuții prevăzute de lege sau regulamente.

(2) Adunarea generală a judecătorilor este legal constituită în prezența majorității judecătorilor în funcție.

(3) Hotărârile adunării generale a judecătorilor se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.

SECȚIUNEA a 3-a *Completurile de judecată*

Art. 57. – (1) Colegiile de conducere stabilesc compunerea completurilor de judecată la începutul anului, urmărind asigurarea continuității completului. Schimbarea membrilor completurilor de judecată se face în mod excepțional, pe baza criteriilor obiective stabilite de Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești.

(2) Completul de judecată este prezidat, prin rotație, de unul dintre membrii acestuia.

Art. 58. – (1) Repartizarea cauzelor pe completuri de judecată se face în mod aleatoriu, în sistem informatizat.

(2) Cauzele repartizate unui complet de judecată nu pot fi trecute altui complet decât în condițiile prevăzute de lege.

(3) În cazul desființării unui complet de judecată din motive obiective, repartizarea cauzelor pe completuri de judecată se face în mod aleatoriu către completurile de judecată competente, în ordinea numerotării acestora.

(4) Sistemul de repartizare aleatorie a cauzelor pe completuri de judecată se auditează extern, sub aspect tehnic, la fiecare 2 ani.

(5) Auditarea externă se face în scopul identificării și remedierii vulnerabilităților sistemului inclusiv sub aspectul vicierii sau influențării repartizării aleatorii.

(6) Auditarea externă se organizează și se conduce de Ministerul Justiției, cu implicarea societății civile și a asociațiilor profesionale ale magistraților, în baza unui ordin emis de ministrul justiției. Auditarea se va finaliza printr-un raport al auditorului, ale cărui concluzii se vor publica pe pagina de internet a Ministerului Justiției. Raportul de audit se comunică Consiliului Superior al Magistraturii în vederea adoptării

măsurilor necesare pentru corectarea neregularităților constatate, în raport de competențele sale.

Art. 59. – (1) Cauzele date, potrivit legii, în competența de primă instanță a judecătoreiei, tribunalului și curții de apel se judecă în complet format dintr-un judecător, cu excepția cauzelor privind conflictele de muncă și de asigurări sociale.

(2) Contestațiile formulate împotriva hotărârilor pronunțate în materie penală de către judecătorii și tribunale în cursul judecății în primă instanță, de către judecătorii de drepturi și libertăți și judecătorii de cameră preliminară de la aceste instanțe se soluționează în complet format din 2 judecători.

(3) Apelurile se judecă în complet format din 2 judecători, iar recursurile, în complet format din 3 judecători, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel.

Art. 60. – (1) Completul pentru soluționarea în primă instanță a cauzelor privind conflictele de muncă și asigurări sociale se constituie dintr-un judecător și 2 asistenți judiciari. Dispozițiile art. 13 și ale art. 57 alin. (1) se aplică în mod corespunzător.

(2) Asistenții judiciari participă la deliberări cu vot consultativ și semnează hotărârile pronunțate. Opinia acestora se consemnează în hotărâre, iar opinia separată se motivează.

CAPITOLUL III Instanțele militare

Art. 61. – (1) Instanțele militare sunt:

- a) tribunalele militare;
- b) Curtea Militară de Apel București.

(2) Circumscripțiile instanțelor militare sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Instanțele militare au, fiecare, statut de unitate militară, cu indicativ propriu.

Art. 62. – (1) Instanțele militare judecă la sediul acestora. Pentru motive temeinice, instanța poate dispune ca judecata să se desfășoare în alt loc.

(2) Instanțele militare pot judeca și pe teritoriul altor state, militari români, membri ai unei forțe multinaționale, în condițiile în care, potrivit unei convenții internaționale, pe teritoriul statului primitor poate fi exercitată jurisdicția română.

Art. 63. – La ședințele de judecată, judecătorii și procurorii militari sunt obligați să poarte uniforma militară.

Art. 64. – (1) În municipiile București, Cluj-Napoca, Iași și Timișoara funcționează tribunale militare.

(2) Tribunalele militare judecă procesele și cererile date prin lege în competența lor.

(3) Tribunalul militar este condus de un președinte ajutat de un vicepreședinte. Dispozițiile art. 54 – 56 se aplică în mod corespunzător, colegiile de conducere fiind formate din președinte și doi judecători, aleși pe o perioadă de 3 ani în adunarea generală a judecătorilor.

Art. 65. – Curtea Militară de Apel funcționează în municipiul București, ca instanță unică, cu personalitate juridică, fiind condusă de un președinte ajutat de un vicepreședinte. Dispozițiile art. 54 – 56 se aplică în mod corespunzător, colegiul de conducere fiind format din președinte și doi judecători aleși pe o perioadă de 3 ani în adunarea generală a judecătorilor.

TITLUL III

Ministerul Public

CAPITOLUL I

Atribuțiile Ministerului Public

Art. 66. – (1) Ministerul Public își exercită atribuțiile în temeiul legii și este condus de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției, în condițiile legii.

(3) Procurorii trebuie să respecte și să apere drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor, să respecte prezumția de nevinovăție, dreptul la un proces echitabil, principiul egalității de arme, independența instanțelor și forța executorie a hotărârilor judecătorești

definitive. În comunicarea publică, parchetele trebuie să respecte prezumția de nevinovăție, caracterul nepublic al urmăririi penale și dreptul nediscriminatoriu la informare.

(4) Parchetele sunt independente în relațiile cu instanțele judecătorești, precum și cu celelalte autorități publice.

Art. 67. – Ministerul Public exercită, prin procurori, următoarele atribuții:

a) efectuează urmărirea penală în cazurile și în condițiile prevăzute de lege și participă, potrivit legii, la soluționarea conflictelor prin mijloace alternative;

b) conduce și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare, conduce și controlează activitatea altor organe de cercetare penală;

c) sesizează instanțele judecătorești pentru judecarea cauzelor penale, potrivit legii;

d) exercită acțiunea civilă, în cazurile prevăzute de lege;

e) participă, în condițiile legii, la ședințele de judecată;

f) exercită căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, în condițiile prevăzute de lege;

g) apără drepturile și interesele legitime ale minorilor, ale persoanelor care beneficiază de consiliere judiciară sau tutelă specială, ale dispăruților și ale altor persoane, în condițiile legii;

h) acționează pentru prevenirea și combaterea criminalității, sub coordonarea ministrului justiției, pentru realizarea unitară a politicii penale a statului;

i) studiază cauzele care generează sau favorizează criminalitatea, elaborează și prezintă ministrului justiției propuneri în vederea eliminării acestora, precum și pentru perfecționarea legislației în domeniu;

j) verifică respectarea legii la locurile de deținere preventivă;

k) exercită atribuțiile prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare;

l) exercită orice alte atribuții prevăzute de lege.

Art. 68. – (1) Dispozițiile procurorului ierarhic superior, date în scris și în conformitate cu legea, sunt obligatorii pentru procurorii din subordine.

(2) În efectuarea și supravegherea urmăririi penale, precum și în soluțiile dispuse, procurorul este independent, în condițiile prevăzute de

lege. Procurorul poate sesiza la Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în cadrul procedurii de apărare a independenței și imparțialității procurorilor, intervenția procurorului ierarhic superior, în orice formă, în efectuarea și supravegherea urmăririi penale sau în adoptarea soluției.

(3) Măsurile și soluțiile adoptate de procuror pot fi infirmate motivat de către procurorul ierarhic superior ori de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, atunci când acesta constată că sunt nelegale sau netemeinice.

(4) Măsurile și soluțiile adoptate de procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism pot fi infirmate motivat numai de către procurorul ierarhic superior ori de către procurorul-șef al direcției, atunci când acesta constată că sunt nelegale sau netemeinice.

(5) Lucrările repartizate unui procuror pot fi trecute altui procuror în următoarele situații:

- a) suspendarea sau încetarea calității de procuror, potrivit legii;
- b) în absența sa, dacă există cauze obiective care justifică urgența, precum și cauze obiective care împiedică rechemarea sa;
- c) lăsarea cauzei în nelucrare în mod nejustificat mai mult de 30 de zile.

(6) Procurorul poate sesiza la Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în cadrul procedurii de apărare a independenței și imparțialității procurorilor, măsura dispusă potrivit alin. (5) de procurorul ierarhic superior.

Art. 69. – (1) Procurorii din fiecare parchet sunt subordonați conducătorului parchetului respectiv.

(2) Conducătorul unui parchet este subordonat conducătorului parchetului ierarhic superior din aceeași circumscripție.

(3) Controlul exercitat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție, de procurorul-șef al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sau de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel asupra procurorilor din subordine se poate realiza direct sau prin procurori anume desemnați.

Art. 70. – (1) Ministerul Public este autorizat să dețină și să folosească mijloace adecvate pentru obținerea, verificarea, prelucrarea,

stocarea și descoperirea informațiilor privitoare la infracțiunile date în competența parchetelor, în condițiile legii.

(2) Organele de poliție judiciară își desfășoară activitatea de cercetare penală, în mod nemijlocit, sub conducerea și supravegherea procurorului, fiind obligate să aducă la îndeplinire dispozițiile acestuia.

(3) Serviciile și organele specializate în culegerea, prelucrarea și arhivarea informațiilor au obligația de a pune, de îndată, la dispoziția parchetului competent, la sediul acestuia, toate datele și toate informațiile, neprelucrate, deținute în legătură cu săvârșirea infracțiunilor.

(4) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin. (2) și (3) atrage răspunderea juridică potrivit legii.

(5) Organizarea și funcționarea poliției judiciare se stabilesc prin lege specială.

Art. 71. – (1) Procurorul participă la ședințele de judecată, în condițiile legii, și are rol activ în aflarea adevărului.

(2) Procurorul este liber să prezinte în instanță concluziile pe care le consideră întemeiate, potrivit legii, ținând seama de probele administrate în cauză. Procurorul poate sesiza la Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în cadrul procedurii de apărare a independenței și imparțialității procurorilor, intervenția procurorului ierarhic superior, pentru influențarea în orice formă a concluziilor.

Art. 72. – În procesele penale, la ședința de judecată participă procurorul care a efectuat sau a supravegheat urmărirea penală ori alt procuror desemnat de conducătorul parchetului.

Art. 73. – Procurorul exercită, în condițiile legii, căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești pe care le consideră netemeinice și nelegale.

Art. 74. – (1) Ministrul justiției, când consideră necesar, exercită controlul asupra procurorilor, prin procurori anume desemnați de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau, după caz, de procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție, de procurorul-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism ori de ministrul justiției.

(2) Controlul constă în verificarea eficienței manageriale, a modului în care procurorii își îndeplinesc atribuțiile de serviciu și în care se

desfășoară raporturile de serviciu cu justițiabilii și cu celelalte persoane implicate în lucrările de competența parchetelor. Controlul nu poate viza măsurile dispuse de procuror în cursul urmăririi penale și soluțiile adoptate.

(3) Concluziile controlului vor fi prezentate de către ministrul justiției Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii și procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(4) Ministrul justiției poate să ceară procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau, după caz, procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție ori procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infrapecțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, informări asupra activității parchetelor și să dea îndrumări scrise cu privire la măsurile ce trebuie luate pentru prevenirea și combaterea eficientă a criminalității.

CAPITOLUL II Organizarea Ministerului Public

SECȚIUNEA 1

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Art. 75. – (1) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție coordonează activitatea parchetelor din subordine, îndeplinește atribuțiile prevăzute de lege, are personalitate juridică și gestionează bugetul Ministerului Public.

(2) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este condus de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ajutat de un prim-adjunct și un adjunct.

(3) În activitatea sa, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este ajutat de 3 consilieri.

(4) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este ordonator principal de credite.

(5) În perioada absenței procurorului general sau a imposibilității exercitării funcției, indiferent de cauza acesteia, prim-adjunctul procurorului general îl înlocuiește de drept în exercitarea atribuțiilor ce îi revin în această calitate, iar în cazul absenței prim-adjunctului procurorului general sau al imposibilității exercitării funcției, indiferent de cauza acesteia, atribuțiile sunt exercitate de drept de adjunctul procurorului general.

(6) În cazul vacanței funcției de procuror general, indiferent de cauza acesteia, până la numirea unui alt procuror în această funcție, atribuțiile ce îi revin în această calitate sunt exercitate de drept de prim-adjunctul procurorului general. În cazul vacanței funcției de procuror general și a celei de prim-adjunct al procurorului general, indiferent de cauza acesteia, până la numirea unui procuror în funcția de procuror general sau, după caz, până la delegarea unui procuror în funcția de prim-adjunct al procurorului general, atribuțiile sunt exercitate de drept de adjunctul procurorului general.

Art. 76. – Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție reprezintă Ministerul Public în relațiile cu celelalte autorități publice și cu orice persoane juridice sau fizice, din țară sau din străinătate.

Art. 77. – Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție exercită, direct sau prin procurori anume desemnați, controlul asupra tuturor parchetelor.

Art. 78. – (1) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție participă la ședințele Înaltei Curți de Casație și Justiție în Secții Unite, precum și la orice complet al acesteia, când consideră necesar.

(2) În cazul imposibilității de participare, procurorul general delegă pe prim-adjunctul sau pe adjunctul său ori pe un alt procuror pentru a participa, în locul său, la ședințele Înaltei Curți de Casație și Justiție prevăzute la alin. (1).

Art. 79. – Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție desemnează, dintre procurorii acestui parchet, pe procurorii care participă la ședințele Curții Constituționale, în cazurile prevăzute de lege.

Art. 80. – (1) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție are în structură secții conduse de procurori-șefi, care pot fi ajutați de adjuncți. În cadrul secțiilor sau în coordonarea directă a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pot funcționa servicii și birouri conduse de procurori-șefi.

(2) În cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție funcționează, în condițiile legii, ca structuri cu personalitate

juridică, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Direcția Națională Anticorupție.

Art. 81. – În exercitarea atribuțiilor ce-i revin, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție emite ordine cu caracter intern.

Art. 82. – (1) În cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție funcționează colegiul de conducere, care hotărăște asupra problemelor generale de conducere ale Ministerului Public.

(2) Colegiul de conducere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este constituit din procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul și adjunctul acestuia, procurorii-șefi de secție și 2 procurori aleși pe o perioadă de 3 ani în adunarea generală a procurorilor.

(3) Dispozițiile art. 54 alin. (5) – (10) se aplică în mod corespunzător. Votul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este decisiv în caz de paritate de voturi.

Art. 83. – (1) Adunarea generală a procurorilor Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se convoacă de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, anual sau ori de câte ori este necesar.

(2) Dispozițiile art. 56 se aplică în mod corespunzător.

Art. 84. – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție elaborează anual un raport privind activitatea desfășurată, pe care îl prezintă Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii și ministrului justiției, până la data de 1 februarie a anului următor celui de referință. Ministrul justiției transmite Parlamentului concluziile sale asupra raportului de activitate a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

SECȚIUNEA a 2-a

Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism

Art. 85. – (1) În cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție funcționează Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ca structură autonomă, cu personalitate

juridică, specializată în combaterea criminalității organizate și terorismului. Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se bucură de independență operațională și funcțională și își exercită atribuțiile pe întregul teritoriu al României. Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism are sediul în municipiul București. Atribuțiile, competența, structura, organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sunt stabilite prin lege specială.

(2) Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism este condusă de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin intermediul procurorului-șef al acestei direcții. Procurorul-șef al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism este asimilat prim-adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, procurorul-șef al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism emite ordine cu caracter intern.

(3) Procurorul șef al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism este ordonator secundar de credite. Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se asigură de la bugetul de stat, fondurile destinate Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism fiind evidențiate distinct în bugetul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(4) Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism își desfășoară activitatea potrivit principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic.

(5) Procurorul-șef al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism este ajutat de 2 procurori șefi adjuncți, asimilați adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și de 2 consilieri, asimilați consilierilor procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(6) În perioada absenței procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sau a imposibilității exercitării funcției, indiferent de cauza acesteia, unul din procurorii șefi adjuncți îl înlocuiește de drept în exercitarea atribuțiilor ce îi revin în această calitate, potrivit desemnării efectuate de procurorul-șef al direcției.

(7) Dispozițiile alin. (6) sunt aplicabile și în cazul vacanței funcției de procuror-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, indiferent de cauza acesteia, până la numirea unui procuror în această funcție.

(8) În cazul în care procurorul – șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism este în imposibilitate obiectivă de a-și desemna înlocuitorul, desemnarea va fi făcută din oficiu de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art. 86. – (1) Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se încadrează cu procurori numiți prin ordin al procurorului – șef al direcției, cu avizul Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în limita posturilor prevăzute în statul de funcții, aprobat potrivit legii.

(2) Pentru a fi numiți în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, procurorii trebuie să nu fi fost sancționați disciplinar în ultimi 3 ani, cu excepția cazurilor în care a intervenit radierea sancțiunii disciplinare, să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, o vechime de cel puțin 10 ani în funcția de procuror sau judecător și să fi fost declarați admiși în urma unui concurs. Concursul se organizează potrivit dispozițiilor prezentei legi și regulamentului aprobat prin hotărâre a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii. La calcularea condiției minime de vechime pentru a participa la concurs nu se ia în considerare perioada în care procurorul a avut calitatea de auditor de justiție.

(3) Concursul prevăzut la alin. (2) este organizat de Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și constă în susținerea unui interviu. Organizarea concursului se anunță cu cel puțin 30 de zile înainte de data stabilită pentru desfășurarea interviului, prin publicare pe pagina de internet a Direcției pentru Investigarea Infracțiunilor de Crimă Organizată și Terorism.

(4) În vederea organizării și desfășurării concursului, prin ordin al procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se constituie comisia de organizare a concursului, comisia de soluționare a contestațiilor împotriva rezultatelor verificării condițiilor stabilite de lege pentru participare la concurs, comisia de interviu și comisia de soluționare a contestațiilor privind interviul. Pentru fiecare comisie de concurs sunt desemnați

supleanți, prin ordin al procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism. Nu pot fi numite în comisiile de concurs persoanele care sunt soț/soție, rudă sau afîn până la gradul al patrulea inclusiv cu oricare dintre candidați ori cu un alt membru al comisiilor de concurs. Aceeași persoană poate face parte dintr-o singură comisie de concurs.

(5) Comisia de organizare a concursului îndeplinește toate activitățile necesare pentru buna organizare și desfășurare a concursului, cu excepția celor date în competența celorlalte comisii. Membrii comisiei de organizare a concursului se desemnează dintre procurorii, personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, cu funcții de conducere și execuție, funcționarii publici și personalul contractual din cadrul direcției. Comisia de soluționare a contestațiilor împotriva rezultatelor verificării condițiilor stabilite de lege pentru participare la concurs are componența prevăzută pentru comisia de organizare a concursului.

(6) Comisia de interviu este alcătuită din procurorul-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sau, după caz, unul dintre adjuncții acestuia și 2 procurori din cadrul direcției. La susținerea interviului participă, cu rol consultativ, și un psiholog desemnat de procurorul-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism din rândul psihologilor înscrși în Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă practică din România; psihologul va putea adresa întrebări candidaților în scopul evaluării motivației și competențelor umane și sociale ale acestora.

(7) Comisia de soluționare a contestațiilor privind interviul este alcătuită din 3 procurori din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

(8) Procurorii își depun candidaturile la Direcția pentru Investigarea Infracțiunilor de Crimă Organizată și Terorism, în termen de 10 zile de la data anunțării concursului.

(9) În termen de 5 zile de la data expirării termenului de depunere a candidaturilor, comisia de organizare a concursului verifică îndeplinirea de către candidați a condițiilor stabilite de lege pentru participare la concurs și întocmește lista candidaților care îndeplinesc aceste condiții, care se publică pe pagina de internet a Direcției pentru Investigarea Infracțiunilor de Crimă Organizată și Terorism.

(10) Candidații respinși pot formula contestații în termen de 24 de ore de la publicarea listei prevăzute la alin. (9). Contestațiile vor fi soluționate de comisia de soluționare a contestațiilor împotriva rezultatelor verificării condițiilor stabilite de lege pentru participare la concurs. După soluționarea contestațiilor se întocmește lista finală a candidaților care îndeplinesc condițiile de participare la concurs, care se publică în condițiile alin. (9).

(11) Candidații care îndeplinesc condițiile de participare la concurs susțin un interviu în fața comisiei de interviu.

(12) Susținerea orală a interviului se înregistrează în mod obligatoriu cu mijloace audio-video, înregistrările păstrându-se o perioadă de un an de la data desfășurării probei.

(13) În cadrul interviului se testează abilitățile, aptitudinile și motivația candidaților. Interviul va urmări:

- a) verificarea pregătirii profesionale;
- b) verificarea capacității de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea;
- c) verificarea rezistenței la stres;
- d) existența unei conduite morale ireproșabile, precum și a altor calități specifice, respectiv: complexitatea și diversitatea activităților, motivația candidatului, inițiativă și creativitate;
- e) activitatea desfășurată de candidați, cunoașterea unei limbi străine și cunoștințele de operare pe calculator.

(14) Membrii comisiei de interviu notează fiecare candidat prin completarea unei fișe de notare nominale, care cuprinde și numele și prenumele membrului comisiei care a efectuat notarea și semnătura acestuia. Punctajul maxim total ce poate fi acordat la interviu este de 100 de puncte. Pentru fiecare dintre criteriile prevăzute la alin. (13) punctajul maxim ce poate fi acordat este de 20 de puncte. Punctajul obținut de fiecare candidat este media aritmetică a punctajelor acordate de fiecare dintre membrii comisiei de interviu.

(15) Candidații pot contesta nota acordată la interviu, în termen de 3 zile de la data publicării rezultatelor pe pagina de internet a Direcției pentru Investigarea Infracțiunilor de Crimă Organizată și Terorism.

(16) Contestațiile se soluționează în termen de 10 zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (15).

(17) Soluționarea contestației la interviu se realizează prin reevaluarea probei, pe baza înregistrării audio-video, de către comisia de soluționare a contestațiilor privind interviul. Rezultatele finale ale

concursului se afișează pe pagina de internet a Direcției pentru Investigarea Infracțiunilor de Crimă Organizată și Terorism.

Art. 87. – Sunt declarați admiși la concursul prevăzut la art. 86, candidații care au obținut minimum 70 de puncte, în ordinea descrescătoare a notelor obținute și în limita numărului de locuri scoase la concurs. La punctaje egale au prioritate, în următoarea ordine: candidații care au vechime mai mare la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, la parchetul de pe lângă curtea de apel, la parchetul de pe lângă tribunal sau, după caz, vechime mai mare în funcția de procuror sau judecător, candidații care au deținut anterior funcții de conducere, candidații care au titlul științific de doctor în drept.

Art. 88. – (1) Procurorii numiți în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism pot fi revocați prin ordin al procurorului-șef al direcției, cu avizul Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției sau în cazul aplicării uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute de lege, cu excepția sancțiunii disciplinare a avertismentului.

(2) Prin exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției se înțelege: ineficiența sau calitatea necorespunzătoare a activității de urmărire penală, a activității privind participarea în ședințele de judecată sau a activității desfășurate în alte sectoare, comportamentul necorespunzător în relația cu procurorii și judecătorii, personalul auxiliar de specialitate, justițiabilii și alte persoane implicate în procesul penal, cu alte instituții și persoane.

(3) Eficiența activității se va stabili în funcție de: modalitatea de efectuare și coordonare a activității de urmărire penală, operativitatea motivării căilor de atac declarate, termenele legale și administrative în care se soluționează lucrările repartizate.

(4) Calitatea activității se va stabili în funcție de: măsurile și soluțiile imputabile pentru motive de nelegalitate existente la momentul dispunerii acestora; căile de atac admise părților pentru motive de nelegalitate în cauzele în care procurorul nu a exercitat calea de atac; situațiile în care procurorul nu a declarat, din motive imputabile, calea de atac sau calea de atac a fost retrasă din motive imputabile ori, din aceleași motive, aceasta a fost respinsă; calitatea redactării și motivării actelor; capacitatea de interpretare a probelor; calitatea exprimării, acuratețea

raționamentului și capacitatea de sinteză; manifestarea rolului activ și calitatea concluziilor susținute în ședințele de judecată.

(5) Ori de câte ori există date sau indicii privind exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției, procurorul-șef al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism dispune efectuarea unui control de către o comisie alcătuită din procurori anume desemnați, dintre care cel puțin unul cu funcție de conducere.

(6) Durata controlului nu poate depăși 60 de zile de la data la care a fost dispus. Aspectele constatate în urma controlului vor fi consemnate într-un raport care se va comunica procurorului vizat.

(7) Procurorul are dreptul de a consulta raportul prevăzut la alin. (6), în termen de 5 zile de la comunicarea acestuia.

(8) După expirarea termenului prevăzut la alin. (7), comisia procedează la ascultarea procurorului vizat. Refuzul de a face declarații sau de a se prezenta la audiere se constată prin proces-verbal.

(9) Cu ocazia ascultării sale sau printr-o cerere separată, formulată în termen de cel mult 10 zile de la data comunicării raportului, procurorul poate propune probe și formula obiecțiuni împotriva constatărilor și concluziilor raportului. Comisia dispune motivat asupra solicitărilor sau obiecțiunilor procurorului și, după caz, completează verificările în cel mult 15 zile.

(10) Raportul comisiei este înaintat procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism. Procurorul-șef al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism poate dispune motivat, o singură dată, completarea verificărilor. Completarea se efectuează de comisie în termen de cel mult 10 zile de la data când a fost dispusă.

(11) Pe baza raportului și a probelor administrate, procurorul-șef al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism solicită Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii emiterea avizului pentru revocarea procurorului. În vederea emiterii avizului, membrii secției examinează întregul material rezultat în urma controlului, inclusiv obiecțiunile sau punctul de vedere al procurorului. În vederea emiterii avizului, secția procedează la audierea procurorului vizat. Neemiterea avizului în termen de 30 de zile de la data solicitării nu împiedică continuarea procedurii de revocare.

(12) Ordinul de revocare emis de procurorul-șef al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism poate fi atacat de procurorul vizat la Secția de contencios administrativ și fiscal

a Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit legii, în termen de 30 de zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii plângerii prealabile prevăzute de lege. Hotărârea pronunțată este definitivă.

(13) Revocarea din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism nu constituie sancțiune disciplinară.

Art. 89. – (1) La data încetării activității în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, procurorii revin la parchetul de unde provin sau își continuă activitatea la un parchet la care au dreptul să funcționeze, potrivit legii.

(2) De la data prevăzută la alin. (1), procurorii care au activat în cadrul direcției își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul acestei direcții.

Art. 90. – (1) În cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism funcționează colegiul de conducere, care hotărăște asupra problemelor generale de conducere ale acestei direcții.

(2) Colegiul de conducere al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism este constituit din procurorul-șef al direcției, adjuncții acestuia, procurorii-șefi de secție și 2 procurori aleși pe o perioadă de 3 ani în adunarea generală a procurorilor.

(3) Dispozițiile art. 54 alin. (5) – (10) se aplică în mod corespunzător. Votul procurorului șef al direcției este decisiv în caz de paritate de voturi.

Art. 91. – (1) Adunarea generală a procurorilor Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se convoacă de către procurorul-șef al acestei direcții, anual sau ori de câte ori este necesar.

(2) Dispozițiile art. 56 se aplică în mod corespunzător.

Art. 92. – Raportul anual privind activitatea desfășurată de Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, aprobat de adunarea generală a procurorilor conform art. 56 alin. (1) lit. a) și alin. (3), se înaintează procurorului general al Parchetului

de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție până la data de 1 februarie a anului următor celui de referință, în vederea examinării gradului de realizare a priorităților de politică penală urmărite. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție înaintează ministrului justiției raportul împreună cu concluziile sale, nu mai târziu de 30 de zile de la transmiterea acestuia de către Direcția de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism. Ministrul justiției transmite Parlamentului concluziile sale asupra raportului în termen de 30 de zile de la data primirii acestuia din partea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

SECȚIUNEA a 3-a ***Direcția Națională Anticorupție***

Art. 93. – (1) În cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție funcționează Direcția Națională Anticorupție, ca structură autonomă, cu personalitate juridică, specializată în combaterea infracțiunilor de corupție. Direcția Națională Anticorupție se bucură de independență operațională și funcțională și își exercită atribuțiile pe întregul teritoriu al României. Direcția Națională Anticorupție are sediul în municipiul București. Atribuțiile, competența, structura, organizarea și funcționarea Direcției Naționale Anticorupție sunt stabilite prin lege specială.

(2) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție conduce Direcția Națională Anticorupție prin intermediul procurorului-șef al acestei direcții. Procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție este asimilat prim-adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție emite ordine cu caracter intern.

(3) Procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție este ordonator secundar de credite. Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Direcției Naționale Anticorupție se asigură de la bugetul de stat, fondurile destinate Direcției Naționale Anticorupție fiind evidențiate distinct în bugetul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(4) Direcția Națională Anticorupție își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic.

(5) Dispozițiile art. 85 alin. (5) – (8) se aplică în mod corespunzător.

Art. 94. – (1) Direcția Națională Anticorupție se încadrează cu procurori numiți prin ordin al procurorului-șef al direcției, cu avizul Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în limita posturilor prevăzute în statul de funcții, aprobat potrivit legii.

(2) Dispozițiile art. 86 alin. (2) – (17) și 87 se aplică în mod corespunzător.

Art. 95. – (1) Procurorii numiți în cadrul Direcției Naționale Anticorupție pot fi revocați prin ordin al procurorului-șef al direcției, cu avizul Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției sau în cazul aplicării uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute de lege, cu excepția sancțiunii disciplinare a avertismentului.

(2) Dispozițiile art. 88 alin. (2) – (13) sunt aplicabile în mod corespunzător.

Art. 96. – (1) La data încetării activității în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, procurorii revin la parchetul de unde provin sau își continuă activitatea la un parchet la care au dreptul să funcționeze, potrivit legii.

(2) De la data prevăzută la alin. (1), procurorii care au activat în cadrul direcției își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul acestei direcției.

Art. 97. – (1) În cadrul Direcției Naționale Anticorupție funcționează colegiul de conducere, care hotărăște asupra problemelor generale de conducere ale acestei direcții.

(2) Colegiul de conducere al Direcției Naționale Anticorupție este constituit din procurorul-șef al direcției, adjuncții acestuia, procurorii-șefi de secție și 2 procurori aleși pe o perioadă de 3 ani în adunarea generală a procurorilor.

(3) Dispozițiile art. 54 alin. (5) – (10) se aplică în mod corespunzător.

Art. 98. – (1) Adunarea generală a procurorilor Direcției Naționale Anticorupție se convoacă de către procurorul-șef al acestei direcții, anual sau ori de câte ori este necesar.

(2) Dispozițiile art. 56 se aplică în mod corespunzător.

Art. 99. – Raportul anual privind activitatea desfășurată de Direcția Națională Anticorupție, aprobat de adunarea generală a procurorilor conform art. 56 alin. (1) lit. a) și alin. (3), se înaintează procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție până la data de 1 februarie a anului următor celui de referință, în vederea examinării gradului de realizare a priorităților de politică penală urmărite. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție înaintează ministrului justiției raportul împreună cu concluziile sale, nu mai târziu de 30 de zile de la transmiterea acestuia de către Direcția Națională Anticorupție. Ministrul justiției transmite Parlamentului concluziile sale asupra raportului în termen de 30 de zile de la data primirii acestuia din partea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

SECȚIUNEA a 4-a

Parchetele de pe lângă curțile de apel, tribunale, tribunale pentru minori și familie și judecătoria

Art. 100. – (1) Pe lângă fiecare curte de apel, tribunal, tribunal pentru minori și familie și judecătorie funcționează un parchet.

(2) Parchetele au sediul în localitățile în care își au sediul instanțele pe lângă care funcționează și au aceeași circumscripție cu acestea, potrivit anexei nr. 1.

(3) Parchetele de pe lângă curțile de apel și parchetele de pe lângă tribunale au personalitate juridică. Parchetele de pe lângă tribunalele pentru minori și familie și parchetele de pe lângă judecătoriile nu au personalitate juridică.

Art. 101. – (1) Parchetele de pe lângă curțile de apel și tribunale au în structură secții, în cadrul cărora pot funcționa servicii și birouri.

(2) În raport cu natura și numărul cauzelor, în cadrul parchetelor de pe lângă judecătoriile pot funcționa secții specializate.

(3) Birourile, serviciile ori alte compartimente de specialitate din cadrul parchetelor se stabilesc de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu avizul ministrului justiției.

Art. 102. – În localitățile unde funcționează sediile secundare ale tribunalelor și judecătoriilor se înființează sedii secundare ale parchetelor,

cu activitate permanentă, având aceeași circumscripție cu sediile secundare ale instanțelor pe lângă care funcționează.

Art. 103. – (1) Parchetele de pe lângă curțile de apel sunt conduse de procurori generali.

(2) Parchetele de pe lângă tribunale, tribunale pentru minori și familie și judecătoria sunt conduse de prim-procurori.

(3) Procurorii generali ai parchetelor de pe lângă curțile de apel și prim-procurorii parchetelor de pe lângă tribunale exercită și atribuții de coordonare și control al administrării parchetului unde funcționează, precum și al parchetelor din circumscripție.

(4) Prim-procurorii parchetelor de pe lângă tribunalele pentru minori și prim-procurorii parchetelor de pe lângă judecătoria exercită și atribuții de administrare a parchetului.

Art. 104. – Procurorii generali ai parchetelor de pe lângă curțile de apel au calitatea de ordonatori secundari de credite, iar prim-procurorii parchetelor de pe lângă tribunale au calitatea de ordonatori terțiari de credite.

Art. 105. – (1) În funcție de volumul de activitate, la parchetele de pe lângă curțile de apel, tribunale, judecătoriile care își au sediul în reședințele de județ, precum și parchetele de pe lângă judecătoriile din municipiul București, procurorul general sau, după caz, prim-procurorul poate fi ajutat de 1 – 2 adjuncți, iar la parchetele de pe lângă tribunalele pentru minori și familie și celelalte judecătoria, prim-procurorul poate fi ajutat de un adjuncț.

(2) La Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București și la Parchetul de pe lângă Tribunalul București, procurorul general sau, după caz, prim-procurorul poate fi ajutat de 1 – 3 adjuncți.

(3) La parchetele de pe lângă curțile de apel unde există un singur procuror general adjuncț, în perioada absenței procurorului general sau a imposibilității exercitării funcției, indiferent de cauza acesteia, procurorul general adjuncț îl înlocuiește de drept în exercitarea atribuțiilor ce îi revin în această calitate. În cazul vacanței funcției de procuror general, indiferent de cauza acesteia, procurorul general adjuncț îl înlocuiește de drept în exercitarea atribuțiilor ce îi revin în această calitate, până la delegarea unui procuror în funcția de procuror general. În cazul în care există 2 sau 3 procurori generali adjuncți, prin ordin al procurorului

general se va stabili ordinea în care se exercită conducerea parchetului de pe lângă curtea de apel.

(4) Dispozițiile alin. (3) sunt aplicabile în mod corespunzător și parchetelor de pe lângă tribunale, tribunalele pentru minori și familie și judecătorii.

Art. 106. – (1) Secțiile, serviciile și birourile parchetelor de pe lângă instanțe sunt conduse de procurori șefi.

(2) Conducătorul fiecărui parchet repartizează procurorii pe secții, servicii și birouri, în funcție de pregătirea, specializarea și aptitudinile acestora.

(3) Conducătorul fiecărui parchet repartizează dosarele procurorilor, ținând cont de specializarea acestora.

Art. 107. – (1) În cadrul parchetelor funcționează colegii de conducere, care avizează problemele generale de conducere ale parchetelor.

(2) Colegiile de conducere ale parchetelor de pe lângă curțile de apel sunt constituite din procurorul general, adjunctul sau adjuncții acestuia, după caz, procurorii-șefi de secție și 2 procurori aleși pe o perioadă de 3 ani în adunarea generală a procurorilor. Votul procurorului general este decisiv în caz de paritate de voturi.

(3) Colegiile de conducere ale parchetelor de pe lângă tribunale, tribunale pentru minori și familie și judecătorii sunt constituite din prim-procurorul parchetului, adjunctul sau adjuncții acestuia, după caz, procurorii-șefi de secție, după caz, și 2 procurori aleși pe o perioadă de 3 ani în adunarea generală a procurorilor. Votul prim-procurorului este decisiv în caz de paritate de voturi.

(4) Dispozițiile art. 54 alin. (3) – (10) se aplica în mod corespunzător.

Art. 108. – Dispozițiile art. 55 și 56 se aplică în mod corespunzător pentru organizarea și desfășurarea adunărilor generale ale procurorilor.

SECȚIUNEA a 5-a

Organizarea parchetelor militare

Art. 109. – (1) Pe lângă fiecare instanță militară funcționează un parchet militar. Pe lângă Curtea Militară de Apel București funcționează Parchetul Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel București, iar pe

lângă tribunalele militare funcționează parchetele militare de pe lângă tribunalele militare.

(2) Circumscripțiile parchetelor militare sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Parchetele militare prevăzute la alin. (1) au, fiecare, statut de unitate militară, cu indicativ propriu.

Art. 110. – (1) Parchetele militare de pe lângă tribunalele militare sunt conduse de un prim-procuror militar ajutat de un prim-procuror militar adjunct.

(2) Parchetul Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel București este condus de un procuror general militar, ajutat de un procuror general militar adjunct.

(3) Dispozițiile art. 105 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.

(4) Procurorul militar-șef secție sau, după caz, procurorul militar șef-serviciu din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este ordonator terțiar de credite pentru parchetele militare.

Art. 111. – (1) Parchetele militare exercită prin procurorii militari atribuțiile prevăzute la art. 67, care se aplică în mod corespunzător.

(2) Parchetele militare efectuează urmărirea penală în cauzele privind fapte penale comise de militari români dislocați pe teritoriul altor state, în cadrul unor forțe multinaționale, în condițiile în care, potrivit unei convenții internaționale, pe teritoriul statului primitor poate fi exercitată jurisdicția română. Procurorii militari participă la ședințele de judecată ce se desfășoară potrivit art. 62.

(3) Parchetele militare dispun de organe de cercetare specială puse în serviciul lor și față de care exercită atribuțiile prevăzute la art. 67 lit. b).

(4) Dispozițiile art. 107 și 108 se aplică în mod corespunzător.

Art. 112. – Când persoana cercetată este militar activ, urmărirea penală se efectuează de procurorul militar, indiferent de gradul militar al persoanei cercetate.

Art. 113. – (1) În cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al Direcției Naționale Anticorupție funcționează secții

sau servicii de combatere a infracțiunilor săvârșite de militari care au, fiecare, statut de unitate militară, cu indicativ propriu.

(2) Pentru prevenirea și combaterea criminalității, precum și pentru stabilirea cauzelor care generează sau favorizează criminalitatea în rândul militarilor și salariaților civili ai structurilor militarizate, parchetele militare și secția sau serviciul prevăzut la alin. (1) organizează și desfășoară, conform competenței, activități comune ale procurorilor militari cu organe din cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne, precum și din cadrul altor structuri militare, pe bază de protocoale.

TITLUL IV

Organizarea și funcționarea Institutului Național al Magistraturii

Art. 114. – (1) Institutul Național al Magistraturii este instituția publică cu personalitate juridică, aflată în coordonarea Consiliului Superior al Magistraturii, care realizează formarea inițială a judecătorilor și procurorilor, formarea profesională continuă a judecătorilor și procurorilor în funcție, formarea formatorilor, în condițiile legii, precum și organizarea și desfășurarea examenelor sau concursurilor, în condițiile legii.

(2) Institutul Național al Magistraturii poate desfășura acțiuni de cooperare cu instituții de formare profesională a judecătorilor și procurorilor din alte state, cu aprobarea prealabilă a Consiliului Superior al Magistraturii. În condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului, Institutul Național al Magistraturii poate suporta din bugetul propriu sau, după caz, din fonduri externe cheltuielile efectuate pentru participarea reprezentanților instituțiilor din alte state la acțiunile de cooperare desfășurate în România.

(3) Institutul Național al Magistraturii nu face parte din sistemul național de învățământ și educație și nu este supus dispozițiilor legale în vigoare cu privire la acreditarea instituțiilor de învățământ superior și la recunoașterea diplomelor.

(4) Institutul Național al Magistraturii are sediul în municipiul București.

Art. 115. – (1) Institutul Național al Magistraturii este condus de un director, ajutat de 2 directori adjuncți, numiți și revocați de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Numirea directorului Institutului Național al Magistraturii și a celor doi adjuncți ai acestuia se face din rândul personalului de instruire de specialitate juridică al Institutului, al judecătorilor și procurorilor sau al cadrelor didactice din învățământul superior juridic acreditat potrivit legii.

(3) Directorul răspunde în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii de întreaga activitate a Institutului Național al Magistraturii.

(4) În cadrul Institutului Național al Magistraturii funcționează, cu rol consultativ, consiliul științific format din 13 membri: un judecător al Înaltei Curți de Casație și Justiție, un procuror de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, un judecător al Curții de Apel București, un procuror de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, desemnați de Consiliul Superior al Magistraturii, 3 profesori universitari, recomandați de Facultatea de Drept a Universității București, Facultatea de Drept a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași și Facultatea de Drept a Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, 3 reprezentanți aleși ai personalului de instruire din cadrul Institutului, un reprezentant al auditorilor de justiție, un reprezentant al asociațiilor profesionale legal constituite ale judecătorilor și procurorilor, precum și directorul Institutului Național al Magistraturii, care face parte de drept din consiliu și îl prezidează.

(5) Desemnarea judecătorilor și procurorilor în consiliul științific se face dintr-o listă de 3 propuneri, înaintată Consiliului Superior al Magistraturii de către colegiile de conducere ale instanțelor și parchetelor prevăzute la alin. (4).

(6) Profesorii universitari de la Facultatea de Drept a Universității din București, Facultatea de Drept a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași și Facultatea de Drept a Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca vor fi recomandați de decanatele celor 3 facultăți, la solicitarea Institutului, transmisă cu 3 luni înainte de expirarea mandatelor.

(7) Reprezentanții personalului de instruire din cadrul Institutului sunt aleși prin vot secret, în adunarea generală a acestuia, convocată și prezidată de directorul Institutului Național al Magistraturii.

(8) Reprezentantul auditorilor de justiție este ales prin vot secret, în adunarea generală a auditorilor de justiție, convocată și prezidată de directorul Institutului Național al Magistraturii. Alegerea se face în cel mult 30 de zile de la începutul anului de învățământ. Reprezentantul auditorilor de justiție participă cu drept de vot la ședințele consiliului științific al Institutului în care se dezbate probleme ce privesc admiterea la Institutul

Național al Magistraturii, examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii sau orice alte probleme ce privesc auditorii de justiție.

(9) Reprezentantul asociațiilor profesionale, legal constituite, ale judecătorilor și procurorilor este desemnat de Consiliul Superior al Magistraturii dintre propunerile formulate de aceste asociații. Criteriile de selecție a candidaților se stabilesc prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, după consultarea tuturor asociațiilor profesionale, legal constituite, ale judecătorilor și procurorilor.

(10) Consiliul științific își desfășoară activitatea în prezența a două treimi din numărul membrilor săi și adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor prezenți. Ședințele consiliului științific sunt ordinare sau extraordinare și se convoacă de directorul Institutului Național al Magistraturii. Consiliul științific se întrunește lunar în ședință ordinară.

(11) Durata mandatului membrilor consiliului științific este de 3 ani și poate fi reînnoit, cu excepția mandatului reprezentantului auditorilor de justiție, care este ales pe un an.

(12) Calitatea de membru al consiliului științific al Institutului Național al Magistraturii este incompatibilă cu calitatea de membru al unui partid politic.

(13) Cheltuielile de transport al membrilor consiliului științific al Institutului Național al Magistraturii care nu au domiciliul în municipiul București se suportă din bugetul Institutului Național al Magistraturii.

Art. 116. – (1) Directorul Institutului Național al Magistraturii și directorii adjuncți sunt numiți de Consiliul Superior al Magistraturii, pentru un mandat de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii în condițiile prezentului articol.

(2) Anunțul privind organizarea procedurii de ocupare a funcțiilor vacante de director sau de director adjunct se publică pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii.

(3) Candidaturile pentru ocuparea funcțiilor de conducere prevăzute la alin. (1) se depun la Consiliul Superior al Magistraturii, în termen de 30 zile de la data publicării anunțului prevăzut la alin. (2), însoțite de un curriculum vitae, un plan managerial privitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției, precum și de orice alte acte considerate relevante de către candidat.

(4) În termen de 10 zile de la expirarea termenului pentru depunerea candidaturilor, direcția de resurse umane din cadrul Consiliului

Superior al Magistraturii întocmește un referat privind îndeplinirea condiției prevăzute art. 115 alin. (2), pe care îl înaintează de îndată Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, împreună cu dosarele candidaților. Pe baza referatului întocmit, Plenul validează lista candidaților. În termen de 3 zile de la validarea listei candidaților, Consiliul Superior al Magistraturii publică pe pagina sa de internet lista cu candidații înscriși ce îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru numirea în funcție și planurile manageriale privitoare la exercitarea atribuțiilor specifice funcției depuse de către candidați.

(5) În vederea numirii în funcție, candidații susțin un interviu în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii. Interviul are ca scop verificarea aptitudinilor manageriale ale candidaților.

(6) Interviul constă în:

a) susținerea planului managerial sub următoarele aspecte: prezentarea sintetică a atribuțiilor și structurii organizatorice a institutului; identificarea unor eventuale disfuncții și vulnerabilități, precum și a soluțiilor propuse pentru prevenirea și înlăturarea acestora; propuneri pentru îmbunătățirea activității manageriale a institutului; compatibilitatea planului managerial întocmit de candidat cu cel al directorului Institutului Național al Magistraturii, dacă este cazul;

b) verificarea aptitudinilor manageriale și de comunicare, vizând în esență capacitatea de organizare, capacitatea rapidă de decizie, rezistența la stres, autoperfecționarea, capacitatea de analiză, sinteză, previziune, strategie și planificare pe termen scurt, mediu și lung, inițiativa și capacitatea de adaptare rapidă;

c) verificarea cunoștințelor specifice funcției pentru care s-a depus candidatura.

(7) Membrii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii vor adresa candidatului întrebări referitoare la planul managerial și la împrejurări rezultate din prezentarea acestuia.

(8) La interviu poate participa și un psiholog din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii care poate adresa întrebări candidaților în scopul evaluării motivației și competențelor umane și sociale ale acestora.

(9) Candidatul declarat admis la interviu va fi numit în funcția de conducere prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii. În cazul în care au fost depuse mai multe candidaturi pentru aceeași funcție, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii selectează una dintre candidaturi, motivând într-un referat alegerea acesteia; referatul cuprinde

și o analiză detaliată a tuturor candidaturilor depuse, cu justificarea respingerii celorlalte candidaturi.

(10) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii poate dispune delegarea persoanelor enumerate la art. 115 alin. (2), cu acordul acestora, în funcțiile de director, respectiv director adjunct, pe o perioadă determinată, până la ocuparea posturilor în condițiile prezentului articol. Dispozițiile alin. (5) și (6) se aplică în mod corespunzător.

(11) Judecătorii și procurorii numiți sau delegați în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) vor fi detașați la Institutul Național al Magistraturii, în condițiile legii.

(12) Directorul Institutului Național al Magistraturii și adjuncții acestuia pot fi revocați din funcție de Plenul Consiliul Superior al Magistraturii, în conformitate cu criteriile legale de revocare a judecătorilor și procurorilor din funcțiile de conducere de la instanțe și parchete, care sunt aplicabile în mod corespunzător.

Art. 117. – (1) Consiliul științific al Institutului Național al Magistraturii propune proiectul de buget și are rol consultativ cu privire la problemele care privesc organizarea și funcționarea Institutului.

(2) Institutul Național al Magistraturii este finanțat de la bugetul de stat, prin bugetul Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii.

(3) Directorul Institutului Național al Magistraturii este ordonator terțiar de credite.

Art. 118. – (1) Numărul maxim de posturi pentru Institutul Național al Magistraturii se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

(2) Structura organizatorică, statele de funcții și statele de personal ale Institutului Național al Magistraturii se aprobă de Consiliul Superior al Magistraturii.

Art. 119. – (1) Personalul de instruire al Institutului Național al Magistraturii este asigurat, de regulă, din rândul judecătorilor și procurorilor în funcție, care pot fi detașați în condițiile legii, cu acordul lor, în cadrul Institutului, cu avizul Consiliului științific al Institutului. Statutul personalului de instruire se adoptă de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea directorului Institutului Național al Magistraturii, cu avizul Consiliului științific.

(2) Institutul Național al Magistraturii poate folosi, în condițiile legii, și cadre didactice din învățământul juridic superior acreditat potrivit

legii, alți specialiști români și străini, precum și personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor pentru desfășurarea procesului de formare profesională.

(3) Personalul de instruire din cadrul Institutului Național al Magistraturii este evaluat profesional o dată la 3 ani de Consiliul științific, în funcție de rezultatele evaluării acesta putând fi menținut în această calitate în cadrul Institutului. Criteriile și procedura de evaluare se stabilesc prin statutul prevăzut la alin. (1).

Art. 120. – Salarizarea personalului de instruire al Institutului Național al Magistraturii, la plata cu ora, se face în funcție de activitățile desfășurate și de indemnizația brută lunară maximă a unui judecător cu funcție de execuție la Înalta Curte de Casație și Justiție, cu vechimea cea mai mare în muncă și în funcție, astfel:

a) în cazul activităților de predare de tip curs sau conferință, orele efectuate se înmulțesc cu un coeficient de 2,5;

b) în cazul activităților de seminar, precum și al altor activități didactice și/sau conexe procesului de formare inițială și continuă, orele efectuate se înmulțesc cu un coeficient de 1,5;

c) celelalte activități specifice formării inițiale și continue vor fi cuantificate pe baza unei metodologii aprobate prin hotărâre a Consiliului științific al Institutului.

TITLUL V

Asistenții judiciari

Art. 121. – Asistenții judiciari sunt numiți de ministrul justiției, la propunerea Consiliului Economic și Social, pentru un mandat de 5 ani, dintre persoanele cu o vechime în funcții juridice de cel puțin 5 ani și care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) au cetățenia română, domiciliul în România și capacitate deplină de exercițiu;

b) sunt licențiate în drept și dovedesc o pregătire teoretică corespunzătoare;

c) nu au antecedente penale, nu au cazier fiscal și se bucură de o bună reputație;

d) cunosc limba română;

e) sunt apte, din punct de vedere medical și psihologic, pentru exercitarea funcției.

Art. 122. – (1) Asistenții judiciari se bucură de stabilitate pe durata mandatului și se supun numai legii.

(2) Dispozițiile legale privind obligațiile, interdicțiile și incompatibilitățile judecătorilor și procurorilor se aplică și asistenților judiciari.

(3) Dispozițiile referitoare la concediul de odihnă, asistență medicală gratuită și gratuitatea transportului, prevăzute de lege pentru judecători și procurori, se aplică și asistenților judiciari.

(4) Asistenții judiciari depun jurământul în condițiile prevăzute de lege pentru judecători și procurori.

(5) Numărul total al posturilor de asistenți judiciari și repartizarea posturilor pe instanțe, în raport cu volumul de activitate, se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

(6) În cazul în care un tribunal sau un tribunal specializat, care judecă în primă instanță, potrivit legii, cauze privind conflictele de muncă și asigurări sociale, nu poate funcționa normal din cauza absenței temporare a unor asistenți judiciari, a existenței unor posturi vacante sau altor asemenea situații, la propunerea președintelui instanței respective pot fi delegați asistenți judiciari de la alte instanțe.

(7) Delegarea asistenților judiciari se dispune de președintele instanței la care aceștia sunt încadrați, pe o perioadă de cel mult 60 de zile, și poate fi prelungită, cu acordul asistentului judiciar, cu cel mult 60 de zile într-un an.

(8) Asistenții judiciari sunt incluși în programele de formare profesională continuă ale Institutului Național al Magistraturii, în funcție de specificul activității acestora.

Art. 123. – Asistenții judiciari exercită atribuțiile prevăzute la art. 60 alin. (2), precum și alte atribuții prevăzute în Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

Art. 124. – (1) Asistenților judiciari li se aplică dispozițiile legale privind abaterile și sancțiunile disciplinare, precum și motivele de eliberare din funcție prevăzute de lege pentru judecători și procurori.

(2) Sancțiunile disciplinare se aplică de către ministrul justiției, după cercetarea disciplinară prealabilă a faptei. Cercetarea disciplinară prealabilă se efectuează, la cererea ministrului justiției, de către președintele tribunalului în cadrul căruia își desfășoară activitatea asistentul judiciar sau de către un judecător desemnat de acesta.

(3) În cadrul cercetării disciplinare prealabile se stabilesc faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, precum și orice alte date concludente din care să se poată aprecia asupra existenței sau inexistenței vinovăției. Ascultarea celui în cauză și verificarea apărărilor acestuia sunt obligatorii. Refuzul asistentului judiciar de a face declarații ori de a se prezenta la cercetări se constată prin proces-verbal și nu împiedică încheierea cercetării.

(4) Cercetarea disciplinară prealabilă se efectuează în termen de 60 de zile de la data dispunerii acesteia de către ministrul justiției. Cercetarea se poate prelungi cu cel mult 30 de zile, dacă există motive întemeiate care justifică această măsură.

(5) La finalizarea procedurii de cercetare a faptei, persoana care a efectuat cercetarea disciplinară prealabilă întocmește un referat în care se consemnează rezultatele activității desfășurate. Referatul se înaintează ministrului justiției în termen de cel mult 30 de zile de la data finalizării cercetării.

(6) Pe baza referatului prevăzut la alin. (5), ministrul justiției poate dispune aplicarea uneia din sancțiunile disciplinare prevăzute de lege ori clasarea sesizării. Sancțiunea disciplinară se aplică în termen de 30 de zile de la data primirii referatului, dar nu mai târziu de 2 ani de la data săvârșirii faptei.

(7) Actul de aplicare a sancțiunii disciplinare poate fi atacat în termen de 30 de zile de la comunicare, la instanța de contencios administrativ și fiscal competentă potrivit legii, fără parcurgerea procedurii prealabile.

(8) Asistenții judiciari pot fi eliberați din funcție și ca urmare a reducerii numărului de posturi, în raport cu volumul de activitate al instanței.

(9) Sancțiunile aplicate asistenților judiciari și eliberarea din funcție a acestora se comunică Consiliului Economic și Social de ministrul justiției.

Art. 125. – (1) Asistenții judiciari sunt supuși unor evaluări privind calitatea activității din 2 în 2 ani. Prima evaluare a asistenților judiciari se face la un an de la numirea în funcție.

(2) Evaluarea prevăzută la alin. (1) se face de președintele tribunalului în cadrul căruia își desfășoară activitatea asistentul judiciar. Procedura, criteriile și calificativele de evaluare a activității profesionale a

judecătorilor prevăzute de lege se aplică în mod corespunzător și asistenților judiciari, raportat la atribuțiile exercitate de aceștia potrivit legii.

(3) Asistenții judiciari nemulțumiți de calificativul acordat pot face contestație la ministrul justiției, în termen de 30 de zile de la comunicare. În soluționarea contestației, ministrul justiției poate solicita conducătorului tribunalului orice informații pe care le consideră necesare și va proceda la audierea asistentului judiciar. În soluționarea contestației, ministrul justiției poate:

- a) respinge contestația ca neîntemeiată, tardivă sau inadmisibilă;
- b) admite contestația.

(4) În cazul admiterii contestației potrivit alin. (3) lit. b), ministrul justiției poate:

- a) modifica raportul de evaluare, acordând un alt calificativ;
- b) desființa raportul de evaluare și dispune refacerea evaluării, în situația în care constată încălcări ale procedurii de evaluare de natură să influențeze calificativul acordat.

(5) Asistentul judiciar care primește în urma evaluării calificativul „nesatisfăcător” este eliberat din funcție pentru incapacitate profesională de către ministrul justiției.

(6) Rezultatul evaluării asistenților judiciari se analizează în cadrul comisiei de dialog social constituită, potrivit legii, la nivelul Ministerului Justiției.

Art. 126. – Prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Consiliului Economic și Social și a Ministerului Justiției, se stabilesc:

- a) condițiile, procedura de selecție și de propunere de către Consiliul Economic și Social a candidaților, pentru a fi numiți ca asistenți judiciari de către ministrul justiției;
- b) condițiile de detașare și transfer ale asistenților judiciari.

TITLUL VI

Compartimentele auxiliare de specialitate din cadrul instanțelor și al parchetelor

Art. 127. – (1) Toate instanțele judecătorești și toate parchetele au în structură următoarele compartimente auxiliare de specialitate:

- a) registratura;
- b) grefa;
- c) arhiva;

- d) biroul de informare și relații publice;
- e) biblioteca.

(2) Instanțele judecătorești și parchetele pot avea și alte compartimente stabilite prin regulamentele prevăzute la art. 152 alin. (1) și art. 153 alin. (1).

(3) Curțile de apel și parchetele de pe lângă aceste curți, Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Direcția Națională Anticorupție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism au, de asemenea, în structură un compartiment de documentare și un compartiment de informatică juridică. Compartimentele de informatică juridică se pot organiza și în structura tribunalelor, a tribunalelor specializate, a judecătoriilor și a parchetelor de pe lângă aceste instanțe.

(4) Instanțele și parchetele militare au în structură și un compartiment de documente clasificate.

(5) În cadrul parchetelor pot fi numiți, prin ordin al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, specialiști în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii, pentru clarificarea unor aspecte tehnice în activitatea de urmărire penală.

(6) Specialiștii prevăzuți la alin. (5) au calitatea de funcționar public.

(7) Funcția de specialist în cadrul parchetelor este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.

(8) Funcția de conducere de specialist șef serviciu în cadrul parchetelor se echivalează cu funcția publică generală de șef serviciu, iar funcția de specialist șef birou se echivalează cu funcția publică generală de șef birou. Funcția de execuție de specialist se echivalează cu funcțiile de execuție de clasa I, grad profesional superior, conform dispozițiilor art. 392 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

Vechimea în specialitate necesară exercitării funcțiilor de specialist șef serviciu, specialist șef birou și specialist este cea prevăzută la art. 468 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.

(9) Nivelul studiilor necesare exercitării funcțiilor prevăzute la alin. (8) se stabilește după cum urmează:

a) clasa I, studii universitare de licență absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă și studii universitare de master absolvite cu diplomă în domeniul administrației publice, managementului sau în specialitatea studiilor necesare ocupării funcției publice sau cu diplomă echivalentă, conform prevederilor art. 153 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, în cazul funcțiilor de specialist șef serviciu și specialist șef birou în cadrul parchetelor;

b) clasa I, studii universitare de licență absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă, în cazul funcției de specialist.

Art. 128. – (1) Biroul de informare și relații publice asigură legăturile instanței sau ale parchetului cu publicul și cu mijloacele de comunicare în masă, în vederea garantării transparenței activității judiciare, în condițiile stabilite de lege.

(2) Conducătorul biroului, care îndeplinește și rolul de purtător de cuvânt, poate fi un judecător sau procuror desemnat de președintele instanței sau, după caz, de conducătorul parchetului ori un absolvent al unei facultăți de jurnalistică sau specialist în comunicare, numit prin concurs sau examen.

Art. 129. – (1) Personalul de specialitate auxiliar este subordonat ierarhic conducerii instanțelor sau parchetelor unde funcționează.

(2) Repartizarea personalului în cadrul compartimentelor auxiliare de specialitate se face de președintele instanței sau de procurorul general ori, după caz, de prim-procurorul parchetului.

(3) La Înalta Curte de Casație și Justiție, curțile de apel, tribunale, tribunale specializate și parchetele de pe lângă acestea, compartimentele în care își desfășoară activitatea personalul auxiliar de specialitate sunt conduse de prim-grefieri, iar la secțiile Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, la secțiile Direcției Naționale Anticorupție și ale Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, la judecătorii și parchetele de pe lângă acestea, de grefieri-șefi.

(4) Personalul de specialitate informatică din cadrul curților de apel, tribunalelor și tribunalelor specializate este subordonat din punct de vedere administrativ președintelui instanței din care face parte și profesional compartimentului de specialitate informatică din cadrul Ministerului Justiției.

(5) Personalul auxiliar de la instanțele și parchetele militare, de la secțiile din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și

Justiție și Direcției Naționale Anticorupție poate proveni și din rândul militarilor activi.

Art. 130. – (1) Grefierii care participă la ședințele de judecată sau la efectuarea actelor de urmărire penală sunt obligați să efectueze toate consemnările despre desfășurarea acestora și să îndeplinească orice alte însărcinări din dispoziția și sub controlul președintelui completului de judecată sau, după caz, al procurorului.

(2) La ședințele de judecată, grefierii sunt obligați să poarte ținuta vestimentară corespunzătoare instanței unde funcționează. Ținuta vestimentară se stabilește prin hotărâre a Guvernului și se asigură în mod gratuit.

(3) La ședințele de judecată, grefierii militari sunt obligați să poarte uniforma militară.

Art. 131. – (1) În vederea informatizării activității instanțelor și parchetelor, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, ministrul justiției, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau, după caz, procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție și procurorul-șef al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism iau măsuri pentru dotarea tehnică corespunzătoare a acestora.

(2) Numărul specialiștilor IT se stabilește de către președintele instanței sau, după caz, de către conducătorul parchetului, cu avizul conform al compartimentului de specialitate informatică din cadrul Ministerului Justiției, respectiv al compartimentului informatic din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(3) În cazul Înaltei Curți de Casație și Justiție, al Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, avizul prevăzut la alin. (2) nu este necesar.

(4) În vederea creării unui sistem informatic unitar și funcțional, instituțiile sistemului judiciar au obligația de a duce la îndeplinire măsurile prevăzute în strategia de informatizare a sistemului judiciar, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Justiției.

(5) Ministerul Justiției, prin compartimentul de specialitate informatică, stabilește normele privind avizarea și autorizarea, sub aspect tehnic și al securității tehnologiei informației, a soluțiilor informatice dezvoltate de specialiștii IT din cadrul instanțelor judecătorești.

(6) Dotarea tehnică necesară informatizării instanțelor militare, a secției sau serviciului din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori, după caz, din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, precum și a parchetelor militare se asigură de Ministerul Apărării Naționale.

(7) Specialiștii IT din cadrul instanțelor și parchetelor, din cadrul aparatului propriu al Consiliului Superior al Magistraturii și al instituțiilor aflate în coordonarea acestuia, al Ministerului Justiției și al Inspecției Judiciare beneficiază de aceleași drepturi salariale ca specialiștii din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție stabilite potrivit legislației privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

TITLUL VII

Paza instanțelor judecătorești și a parchetelor și protecția magistraților

Art. 132. – (1) Paza sediilor instanțelor judecătorești și a parchetelor, a bunurilor și valorilor aparținând acestora, supravegherea accesului și menținerea ordinii interioare necesare desfășurării normale a activității în aceste sedii se asigură, în mod gratuit, de către Jandarmeria Română, prin structurile sale specializate.

(2) Numărul personalului Jandarmeriei Române necesar pentru aplicarea prevederilor alin. (1) se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului justiției și a ministrului afacerilor interne, precum și a președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) Activitatea personalului prevăzut la alin. (2) este coordonată de președintele instanței sau de conducătorul parchetului.

Art. 133. – (1) Instanțele și parchetele militare dispun de poliția militară pusă în serviciul lor de Ministerul Apărării Naționale, în mod gratuit. Necesarul de personal de poliție militară va fi stabilit prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Justiției și a Ministerului Apărării Naționale.

(2) Poliția militară pusă în serviciul instanțelor și parchetelor militare este subordonată președinților instanțelor militare sau conducătorilor parchetelor militare.

(3) Paza sediilor instanțelor și parchetelor militare, a celorlalte spații folosite de acestea, a bunurilor și valorilor ce le aparțin, supravegherea

accesului și menținerea ordinii interioare necesare desfășurării normale a activității se asigură, în mod gratuit, de către Poliția Militară.

(4) Numărul personalului necesar pentru fiecare instanță militară sau parchet militar va fi stabilit de ministrul justiției, la propunerea președintelui Curții Militare de Apel și a secției sau serviciului din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art. 134. – Poliția Română și Jandarmeria Română au obligația de a acorda sprijinul necesar, potrivit atribuțiilor legale, instanțelor și parchetelor militare, secției sau serviciului din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, pentru buna desfășurare a procesului penal, la solicitarea acestora.

Art. 135. – Modul de utilizare a personalului Jandarmeriei Române pentru asigurarea pazei sediilor instanțelor judecătorești și parchetelor, a bunurilor și valorilor aparținând acestora, supravegherea accesului și menținerea ordinii interioare se stabilesc prin protocol încheiat între Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Ministerul Afacerilor Interne.

TITLUL VIII

Gestiunea economico-financiară și administrativă a instanțelor și parchetelor

CAPITOLUL I

Organizarea compartimentului economico-financiar și administrativ

Art. 136. – (1) Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, curțile de apel, parchetele de pe lângă curțile de apel, tribunalele și parchetele de pe lângă tribunale au în structură câte un compartiment economico-financiar și administrativ, condus de un manager economic.

(2) Managerul economic este subordonat președintelui instanței sau, după caz, conducătorului parchetului în cadrul căruia funcționează.

(3) Compartimentul economico-financiar și administrativ din cadrul tribunalelor și parchetelor de pe lângă acestea asigură activitatea economică, financiară și administrativă și pentru tribunalele specializate și judecătoriile sau, după caz, pentru parchetele din circumscripția lor.

(4) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică și ordonatorilor de credite pentru instanțele și parchetele militare.

Art. 137. – (1) Poate fi numită în funcția de manager economic persoana care îndeplinește cel puțin condițiile prevăzute de lege pentru ocuparea funcției publice generale de conducere de director și pentru ocuparea funcției de conducător al compartimentului financiar-contabil și a fost admisă la concursul organizat, potrivit legii, de către:

a) Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru managerul economic al acestei instanțe;

b) curțile de apel, pentru managerii economici ai curților de apel și ai tribunalelor;

c) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru managerul economic al acestui parchet și pentru managerii economici ai parchetelor de pe lângă curți de apel și tribunale;

d) Direcția Națională Anticorupție, pentru managerul economic al acestei direcții;

e) Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, pentru managerul economic al acestei direcții.

(2) Numirea în funcția de manager economic a persoanelor declarate admise la concursul prevăzut la alin. (1) se face prin ordin al conducătorului instanței sau, după caz, al conducătorului parchetului care organizează concursul.

(3) Personalul din cadrul compartimentului economico-financiar și administrativ este încadrat, prin concurs, de către președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție, procurorul-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, președintele curții de apel sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel.

(4) Funcția de manager economic se echivalează cu funcția publică de director din cadrul autorităților și instituțiilor publice prevăzute la art. 385 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare. Dispozițiile legale referitoare la recrutarea, cariera și salarizarea directorilor din cadrul autorităților și

instituțiilor publice prevăzute la art. 385 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător și funcției de manager economic.

Art. 138. – Managerul economic are următoarele atribuții principale:

a) conduce compartimentul economico-financiar și administrativ al instanței sau parchetului în cadrul căruia funcționează;

b) răspunde pentru gestiunea economico-financiară a instanțelor sau parchetelor fără personalitate juridică din circumscripția instanței sau a parchetului în cadrul căruia funcționează;

c) îndeplinește, pe baza delegării primite din partea ordonatorilor de credite, toate atribuțiile acestora prevăzute de lege;

d) organizează elaborarea, fundamentarea și prezentarea la organele abilitate a proiectelor de buget anuale, la termenele și în condițiile prevăzute de Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare;

e) coordonează activitatea de administrare a sediilor instanțelor și parchetelor din circumscripția instanței sau parchetului în cadrul căruia funcționează, stabilind măsuri pentru asigurarea condițiilor materiale în vederea desfășurării corespunzătoare a activității acestora; de asemenea, ia măsuri pentru asigurarea ordinii, curățeniei și a pazei bunurilor în sediile instanțelor și parchetelor, inclusiv măsuri pentru prevenirea și stingerea incendiilor;

f) ia măsuri pentru elaborarea și fundamentarea temelor de proiectare pentru lucrările de reparații curente și capitale ale sediilor și obiectivelor de investiții, urmărește și răspunde de realizarea acestora;

g) organizează ținerea evidenței tuturor imobilelor din proprietatea sau administrarea instanțelor ori, după caz, a parchetelor, precum și a celorlalte bunuri aflate în patrimoniul acestora;

h) urmărește și răspunde de utilizarea cu eficiență a fondurilor primite de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat sau bugetele fondurilor speciale, precum și a celor constituite din veniturile proprii, potrivit legii;

i) organizează ținerea la zi a contabilității instanțelor și parchetelor din circumscripția instanței sau parchetului în cadrul căreia funcționează și controlează efectuarea corectă a tuturor operațiunilor financiar-contabile în documentele specifice, precum și întocmirea și prezentarea la termenele stabilite a situațiilor financiare asupra patrimoniului aflat în administrare,

potrivit prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 139. – Managerii economici și personalul de specialitate din activitatea financiar-contabilă și din birourile locale pentru expertize judiciare tehnice și contabile au calitatea de funcționari publici, având drepturile și obligațiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 140. – Prin derogare de la prevederile legislației în domeniul finanțelor publice, președinții instanțelor și conducătorii parchetelor pot delega calitatea de ordonator de credite managerilor economici.

Art. 141. – (1) Instanțele militare care nu au sediul în municipiul București și parchetele de pe lângă acestea au în structură un compartiment economico-administrativ.

(2) Personalul auxiliar din compartimentul economico-administrativ are următoarele atribuții principale:

a) întocmește documentația pentru achizițiile publice, serviciile și lucrările necesare desfășurării activității instanței sau parchetului;

b) asigură aprovizionarea cu materiale de întreținere și uz gospodăresc, mijloace fixe și obiecte de inventar sau alte bunuri necesare desfășurării optime a activității instanței sau parchetului;

c) asigură întreținerea și funcționarea clădirilor, instalațiilor tehnico-sanitare de încălzire, a celorlalte mijloace fixe și obiecte de inventar din dotare;

d) asigură ordinea, curățenia și paza bunurilor în sediul instanței sau parchetului;

e) întreprinde măsuri pentru prevenirea și stingerea incendiilor, precum și pentru înlăturarea consecințelor unor calamități.

CAPITOLUL II

Bugetele instanțelor și parchetelor

Art. 142. – (1) Activitatea instanțelor este finanțată integral de la bugetul de stat.

(2) Bugetul curților de apel, al tribunalelor, al tribunalelor specializate și al judecătoriilor aprobat pentru cheltuielile de personal ale acestor instanțe, precum și cel aprobat pentru alte categorii de cheltuieli

intrinsec legate de cheltuielile de personal este cuprins în bugetul Înaltei Curți de Casație și Justiție și este gestionat de aceasta, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție având calitatea de ordonator principal de credite pentru instanțele judecătorești cu privire la aceste categorii de cheltuieli.

(3) Bugetul curților de apel, al tribunalelor, al tribunalelor specializate și al judecătoriilor aprobat pentru alte categorii de cheltuieli decât cele prevăzute la alin. (2) este gestionat de Ministerul Justiției, ministrul justiției având calitatea de ordonator principal de credite pentru aceste categorii de cheltuieli.

(4) Dispozițiile alin. (2) sunt aplicabile și în ceea ce privește activitățile finanțate integral din venituri proprii, potrivit art. 67 și 68 din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, înființate pe lângă instanțele judecătorești.

(5) Drepturile salariale sau alte drepturi de natură salarială ale judecătorilor de la instanțele prevăzute la alin. (2), inclusiv dobânzi și alte drepturi intrinsec legate de drepturile salariale, se plătesc de Înalta Curte de Casație și Justiție, iar actele privind salarizarea și alte drepturi de natură salarială ale judecătorilor acestor instanțe se emit de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(6) Înalta Curte de Casație și Justiție se subrogă de drept în toate drepturile și obligațiile Ministerului Justiției decurgând din aplicarea prevederilor alin. (2), inclusiv în cele de natură procesuală și cele care decurg din hotărâri judecătorești și alte titluri executorii.

(7) În aplicarea prezentului articol, Ministerul Justiției și Ministerul Finanțelor sunt abilitate să introducă modificările corespunzătoare în structura posturilor și a cheltuielilor de personal, precum și în volumul și structura bugetelor ordonatorilor de credite.

(8) Prevederile prezentului articol se aplică începând cu data intrării în vigoare a Legii bugetului de stat pe anul 2023. În acest scop, proiectul de buget al Înaltei Curți de Casație și Justiției și cel al Ministerului Justiției pe anul 2023 vor cuprinde modificările prevăzute în prezenta lege.

(9) Obligațiile stabilite prin Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, și prin alte legi speciale în sarcina ordonatorilor de credite se pun în aplicare potrivit competențelor de gestionare a bugetului stabilite de prezentul articol.

(10) În aplicarea dispozițiilor prezentului articol referitoare la gestionarea bugetului de către Înalta Curte de Casație și Justiție, sprijinul logistic, resursele umane și materiale vor fi asigurate de Ministerul

Justiției pentru o perioadă de până la 6 luni, de la momentul aplicării prezentului articol. Alte aspecte tehnice sau administrative rezultând din aplicarea dispozițiilor alin. (2) se reglementează prin ordin comun al ministrului justiției și al președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Art. 143. – (1) Activitatea parchetelor este finanțată integral de la bugetul de stat.

(2) Bugetul pentru parchetele de pe lângă curțile de apel, tribunale, tribunale specializate și judecătorii este gestionat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție având calitatea de ordonator principal de credite.

(3) Bugetele instanțelor și parchetelor militare sunt gestionate de Ministerul Apărării Naționale, ministrul apărării naționale având calitatea de ordonator principal de credite.

Art. 144. – (1) Curțile de apel și parchetele de pe lângă curțile de apel elaborează proiectele de buget anual pentru instanțele sau, după caz, parchetele din circumscripțiile lor.

(2) Proiectele de buget elaborate potrivit alin. (1) se transmit Ministerului Justiției, Înaltei Curți de Casație și Justiție sau, după caz, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(3) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism își elaborează propriile proiecte de buget anual. În bugetul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sunt cuprinse și bugetele parchetelor de pe lângă celelalte instanțe judecătorești.

(4) Proiectele de buget elaborate potrivit alin. (1) și (3) se supun avizului conform al Consiliului Superior al Magistraturii.

(5) Proiectul de buget al Înaltei Curți de Casație și Justiție se aprobă de adunarea generală a judecătorilor acestei curți, cu avizul consultativ al Ministerului Finanțelor.

(6) Proiectele de buget anual ale instanțelor militare se elaborează de Curtea Militară de Apel, iar cele ale parchetelor militare de secția sau serviciul din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, după consultarea instanțelor militare, respectiv a parchetelor militare și se transmit ordonatorului principal de credite.

(7) Cheltuielile de funcționare ale instanțelor și parchetelor militare se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Apărării Naționale.

Art. 145. – (1) Fiecare instanță și fiecare parchet se încadrează cu numărul necesar de judecători sau, după caz, de procurori, precum și cu numărul necesar de personal auxiliar de specialitate și personal al compartimentului economico-financiar și administrativ.

(2) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și președinții curților de apel, împreună cu ministrul justiției, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau, după caz, procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție, procurorul-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism analizează anual volumul de activitate al instanțelor și parchetelor și, în funcție de rezultatele analizei, iau măsuri pentru suplimentarea sau reducerea numărului de posturi, cu acordul Secției pentru judecători sau al Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, după caz.

Art. 146. – (1) Numărul maxim de posturi pentru instanțe și parchete se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului justiției, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Pentru Înalta Curte de Casație și Justiție, numărul maxim de posturi se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului justiției și a președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu avizul Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Pentru instanțele și parchetele militare, numărul maxim de posturi se aprobă, potrivit alin. (1), cu avizul consultativ al ministrului apărării naționale.

Art. 147. – (1) În cazul în care buna funcționare a instanțelor sau a parchetelor este grav afectată din cauza numărului de posturi vacante temporar, acestea pot fi ocupate pe perioadă nedeterminată, potrivit legii, în cazul în care vacantarea posturilor s-a realizat în urma:

- a) numirii în funcții de conducere;
- b) numirii ca procuror în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism ori al Direcției Naționale Anticorupție;
- c) detașării;

d) alegerii în funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii;

e) suspendării din funcție, în condițiile legii;

f) vacantării din alte cauze, pe o perioadă mai mare de un an.

(2) Numărul posturilor vacante temporar care se pot ocupa în cazurile prevăzute la alin. (1) se aprobă pentru fiecare instanță sau, după caz, parchet, de secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea ordonatorilor de credite.

(3) După încetarea situațiilor prevăzute la alin. (1), în cazul în care judecătorul sau procurorul revine la instanța sau parchetul unde a funcționat anterior, ordonatorul principal de credite este obligat să-i asigure de îndată un post vacant din fondul de rezervă prevăzut la alin. (4) și (5), în cazul în care nu mai există posturi vacante la acea instanță sau parchet.

(4) Pentru asigurarea posturilor necesare de judecător sau procuror la încetarea situațiilor prevăzute la alin. (1), se constituie un fond de rezervă de 150 de posturi de judecător și 50 de posturi de procuror, finanțate de la bugetul de stat. Numărul posturilor din fondul de rezervă se poate actualiza anual prin hotărâre a Guvernului.

(5) Posturile prevăzute la alin. (4) vor fi repartizate instanțelor și parchetelor prin ordin al ministrului justiției, în situația în care la instanțele sau parchetele unde judecătorul sau procurorul a solicitat revenirea pe post nu există posturi vacante.

(6) În cazul vacantării ulterioare a unor posturi la instanța sau parchetul respectivă/respectiv, temporar sau definitiv, posturile de judecător sau procuror repartizate în condițiile alin. (5) se reinclud de drept, de la data vacantării, în fondul de rezervă, iar judecătorul sau procurorul care a ocupat un astfel de post este considerat încadrat pe postul care se vacantează. Includerea postului vacantat în fondul de rezervă se constată prin ordin al ministrului justiției, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 15 zile de la vacantare.

Art. 148. – (1) Statele de funcții și de personal pentru curțile de apel, tribunale, tribunale specializate și judecătorii se aprobă prin ordin al președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(2) Majorarea sau reducerea schemelor de personal pentru curțile de apel, tribunale, tribunale specializate și judecătorii se aprobă cu avizul conform al Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, prin ordin al președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) Statele de funcții și de personal pentru parchete se aprobă prin ordin al ministrului justiției.

(4) Majorarea sau reducerea schemelor de personal pentru parchete se aprobă cu avizul conform al Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, prin ordin al ministrului justiției.

TITLUL IX

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 149. – Pe lângă instanțele judecătorești funcționează, în condițiile legii, următoarele structuri:

- a) oficiile registrului comerțului;
- b) alte structuri înființate prin lege specială.

Art. 150. – (1) În cadrul curților de apel, tribunalelor, tribunalelor specializate și judecătoriilor pot funcționa asistenți ai judecătorilor, ale căror statut și atribuții sunt reglementate prin lege specială.

(2) Asistentul judecătorului are rolul de a-l sprijini pe judecător în îndeplinirea de către acesta a atribuțiilor sale judiciare, desfășurându-și activitatea sub îndrumarea și supravegherea judecătorului.

Art. 151. – (1) Statul este obligat să asigure sediile și celelalte mijloace materiale și financiare necesare pentru buna funcționare a activității instanțelor și parchetelor.

(2) Guvernul, Consiliul General al Municipiului București, consiliile județene și consiliile locale, cu sprijinul prefecturilor, pun la dispoziția Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Ministerului Justiției, a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a Direcției Naționale Anticorupție și a Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sediile necesare bunei funcționări a instanțelor judecătorești și a parchetelor.

(3) Drepturile materiale și bănești ale personalului instanțelor și parchetelor militare și mijloacele materiale, inclusiv cele auto, necesare funcționării instanțelor și parchetelor militare, secției sau serviciului din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și secției sau serviciului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție se asigură de Ministerul Apărării Naționale.

Art. 152. – (1) Prin Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești se stabilesc:

- a) organizarea administrativă a curților de apel, a tribunalelor, a tribunalelor specializate și a judecătoriilor;
- b) modul și criteriile de repartizare a cauzelor pe completuri de judecată, în vederea asigurării respectării principiilor distribuției aleatorii și continuității;
- c) atribuțiile președinților, vicepreședinților, președinților de secții, ale judecătorilor și ale celorlalte categorii de personal;
- d) organizarea și modul de desfășurare a activității colegiilor de conducere ale instanțelor judecătorești și a adunărilor generale ale judecătorilor;
- e) vacanța judecătorească;
- f) modul de organizare, funcționarea și atribuțiile compartimentelor auxiliare de specialitate;
- g) modul de organizare, funcționarea și atribuțiile compartimentului economico-financiar și administrativ.

(2) Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești se elaborează de Consiliul Superior al Magistraturii și de Ministerul Justiției și se aprobă prin hotărâre a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 153. – (1) Prin Regulamentele de ordine interioară ale parchetelor și direcțiilor specializate se stabilesc:

- a) organizarea administrativă a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a Direcției Naționale Anticorupție, a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, a parchetelor de pe lângă curțile de apel, tribunale, tribunale pentru minori și familie și judecătorii, precum și a parchetelor militare;
- b) atribuțiile procurorilor generali, prim-procurorilor și ale adjuncților acestora, ale procurorilor inspectori, ale procurorilor șefi și ale procurorilor, precum și ale celorlalte categorii de personal;
- c) organizarea și modul de desfășurare a activității colegiilor de conducere ale parchetelor și a adunărilor generale ale procurorilor;
- d) ierarhia funcțiilor administrative din cadrul Ministerului Public;
- e) modul de organizare, funcționarea și atribuțiile compartimentelor auxiliare de specialitate ale parchetelor;

f) modul de organizare, funcționarea și atribuțiile compartimentului economico-financiar și administrativ din cadrul parchetelor.

(2) Regulamentele de ordine interioară prevăzute la alin. (1) se aprobă, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau, după caz, a procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție ori a procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, cu avizul conform al ministrului justiției, prin hotărâre a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 154. – Datele la care vor începe să funcționeze tribunalele specializate, județele și localitățile în care vor începe să funcționeze, denumirea acestora, precum și domeniile în care vor funcționa se stabilesc, în mod eșalonat, prin ordin al ministrului justiției, cu avizul conform al Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 155. – Procurorii în funcție în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al Direcției Naționale Anticorupție, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se consideră că îndeplinesc condițiile legale pentru ocuparea funcțiilor în care sunt numiți.

Art. 156. – (1) Până la data intrării în vigoare a legii privind organizarea și funcționarea poliției judiciare prevăzută la art. 70 alin. (5), ofițerilor și agenților de poliție judiciară prevăzuți la art. 11 alin. (1) din Legea nr. 49/2022 le sunt aplicabile în mod corespunzător dispozițiile art. 10 alin. (2) – (5), (6¹) – (8) și art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 503/2002, cu modificările și completările ulterioare. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție exercită în mod corespunzător competențele stabilite pentru procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție.

(2) Ofițerii și agenții de poliție judiciară prevăzuți la alin. (1) sunt detașați în cadrul parchetelor, la propunerea nominală a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de către ministrul afacerilor interne, pe o perioadă de cel mult 3 ani, cu

posibilitatea prelungirii o singură dată pentru o perioadă de 3 ani, cu acordul acestora.

(3) Numărul ofițerilor și agenților de poliție judiciară din cadrul parchetelor prevăzuți la art. 11 din Legea nr. 49/2022, se stabilește prin hotărâre de Guvern, iar repartizarea acestora se face prin ordinul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art. 157. – (1) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin ordin comun al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al ministrului afacerilor interne se vor reglementa măsurile de cooperare pentru desemnarea ofițerilor și agenților de poliție judiciară în vederea desfășurării activităților prevăzute de art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală în cadrul Ministerului Public.

(2) Până la intrarea în vigoare a ordinului comun ofițerii și agenții de poliție își continuă activitatea în cadrul Ministerului Public, potrivit dispozițiilor art. 661 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 158. – Managerii economici din cadrul instanțelor și parchetelor, precum și specialiștii din cadrul parchetelor în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi, ca urmare a promovării concursului organizat în acest scop, se consideră că îndeplinesc condițiile legale de studii și vechime pentru ocuparea funcțiilor în care sunt numiți.

Art. 159. – (1) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, vor fi organizate alegeri pentru colegiile de conducere ale instanțelor și parchetelor.

(2) Toate hotărârile adoptate de colegiile de conducere ale instanțelor judecătorești și parchetelor până la data intrării în vigoare a prezentei legi, referitoare la problemele generale de conducere a instanței sau parchetului, inclusiv hotărârile colegiilor de conducere ale instanțelor judecătorești având ca obiect compunerea completurilor de judecată pe anul în curs, rămân aplicabile.

Art. 160. – Până la data aplicării dispozițiilor art. 142:

a) bugetul curților de apel, al tribunalelor, al tribunalelor specializate și al judecătoriilor este gestionat de Ministerul Justiției,

ministrul justiției având calitatea de ordonator principal de credite pentru instanțele judecătorești cu privire la acele categorii de cheltuieli;

b) actele privind salarizarea și alte drepturi de natură salarială ale judecătorilor din cadrul instanțelor judecătorești prevăzute la lit. a) se emit de ministrul justiției;

c) statele de funcții și de personal pentru curțile de apel, tribunale, tribunale specializate și judecătorii se aprobă prin ordin al ministrului justiției.

Art. 161. – Atribuțiile Ministerului Justiției referitoare la gestionarea bugetului curților de apel, al tribunalelor, al tribunalelor specializate și al judecătoriilor pentru categoriile de cheltuieli prevăzute la art. 142 alin. (3) vor fi preluate de Înalta Curte de Casație și Justiție la data și în condițiile prevăzute prin lege specială.

Art. 162. – (1) Dispozițiile prezentei legi privind implementarea Dosarului Electronic Național la nivelul instanțelor judecătorești se aplică de la 1 ianuarie 2024.

(2) Până la data prevăzută la alin. (1):

a) fără a aduce atingere dispozițiilor art. 15 alin. (5), prin Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție și Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești se pot adopta reguli adecvate privind implementarea, la nivelul instanțelor judecătorești, a unor aplicații informatice, de natură să permită, cu respectarea legii, accesul părților, prin internet, la dosarul cauzei, comunicarea electronică a actelor de procedură, precum și posibilitatea depunerii, în aceeași modalitate, a unor acte la dosarul cauzei;

b) se adoptă regulamentul prevăzut la art. 15 alin. (6).

Art. 163. – Avizele din procedurile reglementate de prezenta lege pentru care nu se prevede caracterul lor conform sunt consultative.

Art. 164. – Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

Art. 165. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

(2) Prin excepție de la alin. (1), dispozițiile prezentei legi privind calculul vechimilor fără luarea în considerare a perioadei cât procurorul a avut calitatea de auditor de justiție intră în vigoare la 1 ianuarie 2026. Până la această dată, în calculul vechimii prevăzute de prezenta lege se ia în considerare perioada cât procurorul a avut calitatea de auditor de justiție.

(3) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi se adoptă sau, după caz, se modifică ori se completează actele normative subsecvente care nu sunt în acord cu prezenta lege.

(4) Până la adoptarea actelor prevăzute de alin. (3), regulamentele și actele normative subsecvente rămân în vigoare în măsura în care nu contravin prezentei legi.

(5) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 66¹ a cărei aplicabilitate încetează la data intrării în vigoare a ordinului comun prevăzut la art. 157.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 27 septembrie 2022, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

**A. JUDECĂTORIILE, PARCHETELE ȘI LOCALITĂȚILE DE REȘEDINȚĂ
ALE ACESTORA**

Județul	Judecătoria	Localitatea de reședință
Alba	Alba Iulia	municipiul Alba Iulia
	Câmpeni	orașul Câmpeni
	Aiud	municipiul Aiud
	Blaj	municipiul Blaj
	Sebeș	municipiul Sebeș
Arad	Arad	municipiul Arad
	Ineu	orașul Ineu
	Lipova	orașul Lipova
	Gurahonț	comuna Gurahonț
	Chișineu-Criș	orașul Chișineu-Criș
Argeș	Pitești	municipiul Pitești
	Câmpulung	municipiul Câmpulung
	Curtea de Argeș	municipiul Curtea de Argeș
	Costești	orașul Costești
	Topoloveni	orașul Topoloveni
Bacău	Bacău	municipiul Bacău
	Onești	municipiul Onești
	Moinești	municipiul Moinești
	Podu Turcului	comuna Podu Turcului
	Buhuși	orașul Buhuși
Bihor	Oradea	municipiul Oradea
	Beiuș	municipiul Beiuș

	Marghita	municipiul Marghita
	Aleșd	orașul Aleșd
	Salonta	municipiul Salonta
Bistrița-Năsăud	Bistrița	municipiul Bistrița
	Năsăud	orașul Năsăud
	Beclean	orașul Beclean
Botoșani	Botoșani	municipiul Botoșani
	Dorohoi	municipiul Dorohoi
	Săveni	orașul Săveni
	Darabani	orașul Darabani
Brașov	Brașov	municipiul Brașov
	Făgăraș	municipiul Făgăraș
	Rupea	orașul Rupea
	Zărnești	orașul Zărnești
Brăila	Brăila	municipiul Brăila
	Făurei	orașul Făurei
	Însurăței	orașul Însurăței
Buzău	Buzău	municipiul Buzău
	Râmnicu Sărat	municipiul Râmnicu Sărat
	Pătârlagele	orașul Pătârlagele
	Pogoanele	orașul Pogoanele
Caraș-Severin	Reșița	municipiul Reșița
	Caransebeș	municipiul Caransebeș
	Oravița	orașul Oravița
	Moldova Nouă	orașul Moldova Nouă
Călărași	Călărași	municipiul Călărași
	Oltenița	municipiul Oltenița

	Lehliu-Gară	orașul Lehliu-Gară
Cluj	Cluj-Napoca	municipiul Cluj-Napoca
	Turda	municipiul Turda
	Dej	municipiul Dej
	Huedin	orașul Huedin
	Gherla	municipiul Gherla
Constanța	Constanța	municipiul Constanța
	Medgidia	municipiul Medgidia
	Hârșova	orașul Hârșova
	Mangalia	municipiul Mangalia
Covasna	Sfântu Gheorghe	municipiul Sfântu Gheorghe
	Târgu Secuiesc	municipiul Târgu Secuiesc
	Întorsura Buzăului	orașul Întorsura Buzăului
Dâmbovița	Târgoviște	municipiul Târgoviște
	Găești	orașul Găești
	Pucioasa	orașul Pucioasa
	Răcari	orașul Răcari
	Moreni	municipiul Moreni
Dolj	Craiova	municipiul Craiova
	Băilești	municipiul Băilești
	Filiași	orașul Filiași
	Segarcea	orașul Segarcea
	Calafat	municipiul Calafat
Galați	Galați	municipiul Galați
	Tecuci	municipiul Tecuci
	Târgu Bujor	orașul Târgu Bujor
	Liești	comuna Liești

Giurgiu	Giurgiu	municipiul Giurgiu
	Bolintin-Vale	oraşul Bolintin-Vale
Gorj	Târgu Jiu	municipiul Târgu Jiu
	Târgu Cărbuneşti	oraşul Târgu Cărbuneşti
	Novaci	oraşul Novaci
	Motru	municipiul Motru
Harghita	Miercurea-Ciuc	municipiul Miercurea-Ciuc
	Odorheiu Secuiesc	municipiul Odorheiu Secuiesc
	Topliţa	municipiul Topliţa
	Gheorgheni	municipiul Gheorgheni
Hunedoara	Deva	municipiul Deva
	Hunedoara	municipiul Hunedoara
	Petroşani	municipiul Petroşani
	Orăştie	municipiul Orăştie
	Brad	municipiul Brad
	Haţeg	oraşul Haţeg
Ialomiţa	Slobozia	municipiul Slobozia
	Urziceni	municipiul Urziceni
	Feteşti	municipiul Feteşti
Iaşi	Iaşi	municipiul Iaşi
	Paşcani	municipiul Paşcani
	Hârlău	oraşul Hârlău
	Răducăneni	comuna Răducăneni
Ilfov	Bufta	oraşul Bufta
	Cornetu	comuna Cornetu
Maramureş	Baia Mare	municipiul Baia Mare
	Sighetu Marmăţiei	municipiul Sighetu Marmăţiei

	Vișeu de Sus	orașul Vișeu de Sus
	Târgu Lăpuș	orașul Târgu Lăpuș
	Dragomirești	comuna Dragomirești
Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	municipiul Drobeta-Turnu Severin
	Strehaia	orașul Strehaia
	Orșova	municipiul Orșova
	Vânju Mare	orașul Vânju Mare
	Baia de Aramă	orașul Baia de Aramă
Mureș	Târgu Mureș	municipiul Târgu Mureș
	Sighișoara	municipiul Sighișoara
	Reghin	municipiul Reghin
	Târnăveni	municipiul Târnăveni
	Luduș	orașul Luduș
Neamț	Piatra-Neamț	municipiul Piatra-Neamț
	Roman	municipiul Roman
	Târgu-Neamț	orașul Târgu-Neamț
	Bicaz	orașul Bicaz
Olt	Slatina	municipiul Slatina
	Caracal	municipiul Caracal
	Corabia	orașul Corabia
	Balș	orașul Balș
Prahova	Ploiești	municipiul Ploiești
	Câmpina	municipiul Câmpina
	Vălenii de Munte	orașul Vălenii de Munte
	Mizil	orașul Mizil
	Sinaia	orașul Sinaia
Satu Mare	Satu Mare	municipiul Satu Mare

	Carei	municipiul Carei
	Negrești-Oaș	orașul Negrești-Oaș
Sălaj	Zalău	municipiul Zalău
	Șimleu Silvaniei	orașul Șimleu Silvaniei
	Jibou	orașul Jibou
Sibiu	Sibiu	municipiul Sibiu
	Mediaș	municipiul Mediaș
	Agnita	orașul Agnita
	Avrig	orașul Avrig
	Săliște	orașul Săliște
Suceava	Suceava	municipiul Suceava
	Câmpulung Moldovenesc	municipiul Câmpulung Moldovenesc
	Rădăuți	municipiul Rădăuți
	Fălticeni	municipiul Fălticeni
	Vatra Dornei	municipiul Vatra Dornei
	Gura Humorului	orașul Gura Humorului
Teleorman	Alexandria	municipiul Alexandria
	Roșiori de Vede	municipiul Roșiori de Vede
	Turnu Măgurele	municipiul Turnu Măgurele
	Videle	orașul Videle
	Zimnicea	orașul Zimnicea
Timiș	Timișoara	municipiul Timișoara
	Lugoj	municipiul Lugoj
	Deta	orașul Deta
	Sânnicolau Mare	orașul Sânnicolau Mare
	Făget	orașul Făget
Tulcea	Tulcea	municipiul Tulcea

	Babadag	orașul Babadag
	Măcin	orașul Măcin
Vaslui	Vaslui	municipiul Vaslui
	Bârlad	municipiul Bârlad
	Huși	municipiul Huși
Vâlcea	Râmnicu Vâlcea	municipiul Râmnicu Vâlcea
	Drăgășani	municipiul Drăgășani
	Horezu	orașul Horezu
	Brezoi	orașul Brezoi
	Bălcești	orașul Bălcești
Vrancea	Focșani	municipiul Focșani
	Panciu	orașul Panciu
	Adjud	municipiul Adjud
București	Judecătoria sectorului 1	municipiul București
	Judecătoria sectorului 2	municipiul București
	Judecătoria sectorului 3	municipiul București
	Judecătoria sectorului 4	municipiul București
	Judecătoria sectorului 5	municipiul București
	Judecătoria sectorului 6	municipiul București

B. TRIBUNALELE, TRIBUNALELE SPECIALIZATE, PARCHETEL DE PE LÂNGĂ TRIBUNALE ȘI TRIBUNALE SPECIALIZATE ȘI LOCALITĂȚILE DE REȘEDINȚĂ

Județul	Tribunalul și tribunalul specializat	Localitatea de reședință
Alba	Alba Iulia	municipiul Alba Iulia
Arad	Arad	municipiul Arad
Argeș	Argeș	municipiul Pitești
Bacău	Bacău	municipiul Bacău
Bihor	Bihor	municipiul Oradea
Bistrița- Năsăud	Bistrița-Năsăud	municipiul Bistrița
Botoșani	Botoșani	municipiul Botoșani
Brașov	Brașov	municipiul Brașov
Brăila	Brăila	municipiul Brăila
Buzău	Buzău	municipiul Buzău
Caraș-Severin	Caraș-Severin	municipiul Reșița
Călărași	Călărași	municipiul Călărași
Cluj	Cluj	municipiul Cluj-Napoca
Constanța	Constanța	municipiul Constanța
Covasna	Covasna	municipiul Sfântu Gheorghe
Dâmbovița	Dâmbovița	municipiul Târgoviște
Dolj	Dolj	municipiul Craiova
Galați	Galați	municipiul Galați
Giurgiu	Giurgiu	municipiul Giurgiu
Gorj	Gorj	municipiul Târgu Jiu
Harghita	Harghita	municipiul Miercurea-Ciuc
Hunedoara	Hunedoara	municipiul Deva
Ialomița	Ialomița	municipiul Slobozia

Iași	Iași	municipiul Iași
Ilfov	Ilfov	orașul Buftea
Maramureș	Maramureș	municipiul Baia Mare
Mehedinți	Mehedinți	municipiul Drobeta-Turnu Severin
Mureș	Mureș	municipiul Târgu Mureș
Neamț	Neamț	municipiul Piatra-Neamț
Olt	Olt	municipiul Slatina
Prahova	Prahova	municipiul Ploiești
Satu Mare	Satu Mare	municipiul Satu Mare
Sălaj	Sălaj	municipiul Zalău
Sibiu	Sibiu	municipiul Sibiu
Suceava	Suceava	municipiul Suceava
Teleorman	Teleorman	municipiul Alexandria
Timiș	Timiș	municipiul Timișoara
Tulcea	Tulcea	municipiul Tulcea
Vaslui	Vaslui	municipiul Vaslui
Vâlcea	Vâlcea	municipiul Râmnicu Vâlcea
Vrancea	Vrancea	municipiul Focșani
București	București	municipiul București

C. CURȚILE DE APEL, PARCHETELE DE PE LÂNGĂ CURȚILE DE APEL,
CIRCUMSCRIȚIILE ACESTORA ȘI LOCALITĂȚILE DE REȘEDINȚĂ

	Curtea de apel	Tribunalele și tribunalele specializate cuprinse în circumscripția curții de apel	Localitatea de reședință
1.	Curtea de Apel Alba Iulia	Alba Sibiu Hunedoara	municipiul Alba Iulia
2.	Curtea de Apel Pitești	Argeș Vâlcea	municipiul Pitești
3.	Curtea de Apel Bacău	Bacău Neamț	municipiul Bacău
4.	Curtea de Apel Oradea	Bihor Satu Mare	municipiul Oradea
5.	Curtea de Apel Suceava	Suceava Botoșani	municipiul Suceava
6.	Curtea de Apel Brașov	Brașov Covasna	municipiul Brașov
7.	Curtea de Apel București	București Călărași Giurgiu Ialomița Ilfov Teleorman	municipiul București
8.	Curtea de Apel Cluj	Cluj Bistrița-Năsăud Maramureș Sălaj	municipiul Cluj-Napoca
9.	Curtea de Apel Constanța	Constanța Tulcea	municipiul Constanța
10.	Curtea de Apel Craiova	Dolj Gorj Mehedinți Olt	municipiul Craiova
11.	Curtea de Apel Galați	Galați Brăila Vrancea	municipiul Galați
12.	Curtea de Apel Iași	Iași Vaslui	municipiul Iași
13.	Curtea de Apel Târgu Mureș	Mureș Harghita	municipiul Târgu Mureș
14.	Curtea de Apel Ploiești	Prahova Buzău Dâmbovița	municipiul Ploiești

15.	Curtea de Apel Timișoara	Timiș Arad Caraș-Severin	municipiul Timișoara
-----	-----------------------------	--------------------------	-------------------------

ANEXA nr. 2

Circumscripțiile instanțelor militare, ale parchetelor de pe lângă acestea
și localitățile de reședință

Nr. crt.	Instanța militară și localitatea de reședință	Parchetul militar și localitatea de reședință	Circumscripția teritorială
I.1.	Tribunalul Militar București Sediul: Municipiul București	Parchetul de pe lângă Tribunalul Militar București Sediul: Municipiul București	Argeș Calărași Giurgiu Ialomița Ilfov Olt Teleorman Vâlcea Municipiul București Constanța Tulcea Brăila Buzău Dâmbovița Prahova
I.2.	Tribunalul Militar Cluj Sediul: Municipiul Cluj-Napoca	Parchetul de pe lângă Tribunalul Militar Cluj Sediul: Municipiul Cluj-Napoca	Brașov Covasna Sibiu Alba Bistrița-Năsăud

			Cluj Sălaj Harghita Mureș Bihor Maramureș Satu-Mare
I.3.	Tribunalul Militar Iași Sediul: Municipiul Iași	Parchetul de pe lângă Tribunalul Militar Iași Sediul: Municipiul Iași	Bacău Neamț Suceava Vrancea Botoșani Galați Iași Vaslui
I.4.	Tribunalul Militar Timișoara Sediul: Municipiul Timișoara	Parchetul de pe lângă Tribunalul Militar Timișoara Sediul: Municipiul Timișoara	Dolj Gorj Hunedoara Mehedinți Arad Caraș-Severin Timiș
II.	Curtea Militară de Apel București Sediul: Municipiul București	Parchetul Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel București Sediul: Municipiul București	Competență teritorială generală